WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

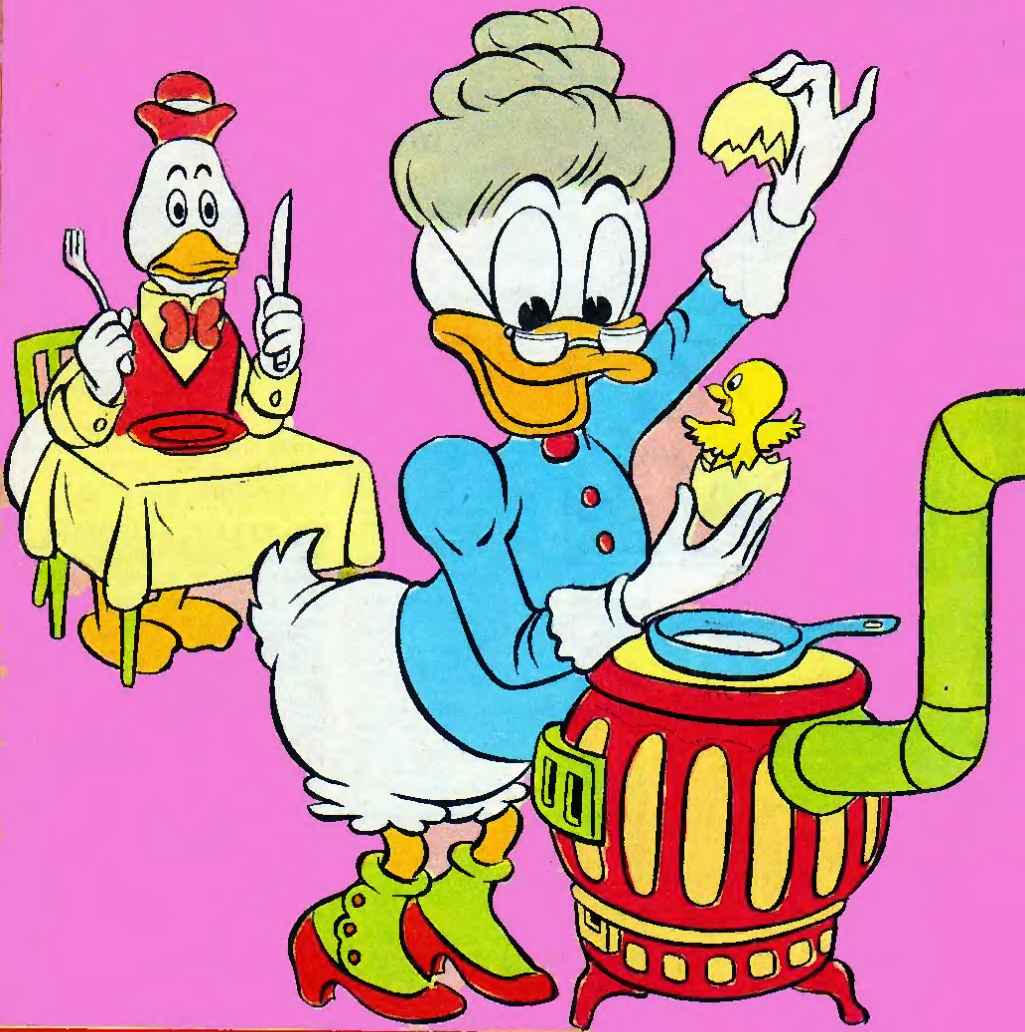

No. 25 22 JUNI 1963
35 CT. - ABONNEES 25 CT. - BELGIË 6 FR.

VRIENDEN VRIENDINNEN

LATEN we 's naar beneden gaan om te kijken wat er aan de hand is," zei de heks van de week tegen haar bezemsteel, toen ze Mickey opgewonden naar Minnies huis zag rennen. Ze maakte zich onzichtbaar en kwam vlak bij Mickey neer om te luisteren.

„Heb.. je.. dit.. gewonnen.. met de krentenwedstrijd?" puftte Mickey tegen Minnie, die in een eplinternieuwe auto zat.

„Ja," zei Minnie gelukkig.

„Nou, laten we je auto dan maar eens proberen," zei Mickey.

Terwijl ze over een landweg reden, dacht de heks ns. „Je ziet er maar armzalig uit," zei ze tegen haar bezemsteel. „Het wordt tijd dat ik een beetje moderner word." Ze sprak een paar toverwoorden en plotseling stonden Mickey en Minnie midden op de weg met een bezemsteel aan hun voeten. Maar de auto was weg.

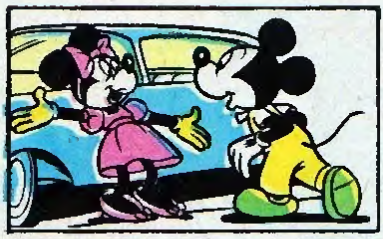

Mickey reepte de bezem op. „Dat is natuurlijk het werk van de ekelige heks. Hoe krijgen we onze auto nu terug?

Intussen reesde de heks over de weg en stoorde zich niet aan de verkeersregels. Totdat.... een politieauto met loeiende sirene haar dwong te stoppen. Ze werd naar de gevangenis gebracht en hoe ze ook prakkizeerde, ze kon zich geen toverformule herinneren om te kunnen ontsnappen.

Minnie en Mickey waren intussen met de bezemsteel naar het politiebureau gewandeld en toen de heks het tweetal zag aankomen met haar bezem, kreeg ze opeens haar toverkrecht terug. Ze toverde de bezemsteel uit Mickey's handen en zweefde de gevangenis uit. „Geef mij maar een doodgewone bezem in plaats van zo'n modern vervoermiddel! Bah!" En weg vloog ze.

„Nu kun jij je auto terugkrijgen, Minnie," zei Mickey blij. „Ja, fijn!" riep Minnie uit. „Boffen wij even dat de heks alleen maar op een bezem kan rijden!"

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NO. 25

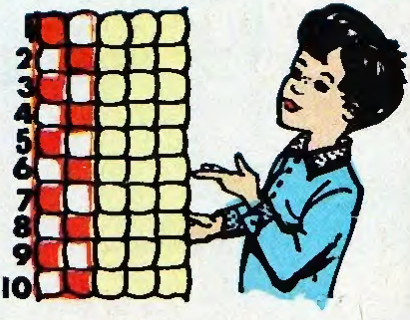

Ven links naar rechts invullen:

1. heel klein persoontje,
2. zuivelprodukt,
3. windstreek,
4. mannetjespoes,
5. koning der dieren,
6. gifslang,
7. tegenovergestelde van open,
8. woonwijk,
9. grondstof voor chocolade,
10. leidster bij de padvinderij.

Heb je alle woorden ingevuld, volg dan van boven naar beneden zigzag gaande de rode hokjes. Schrijf de naam die wordt aangegeven door deze letters (tien letters, twee woorden, tezamen een heel bekende naam) op een briefkaart en stuur die vóór 27 juni 1963 als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, A'dam; als je in België woont aan **Oonald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Natuurlijk ook je naam en adres duidelijk op de kaart vermelden. Schrijf bovendien in de linkerbovenhoek „Opl. no. 25". Succes!

PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: een vierkleurenbalpuntpen; derde prijs: tien tafeltennisspellen; vierde prijs: 20 doosjes Donald Duck postpapier.

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van no. 14:

1e prijs: horloge: W. Smith, De Lannoystraat 160, **Den Haag.**
2e prijs: vier-kleuren ballpoint. M. Wils, Molenweg 34, **Haren (Gr.).**
3e prijs; tafeltennisspel: Kinderen Bloemhard, **Utrecht;** H. Vermey, **Den Helder;** E. Timmermans, **Heivaart;** H. Sterk, **Goes;** F. Kristensen, **Drempt;** L. Gorter, **A'dam-W.;** C. Verscharen, **Mechelen, Blg.;** Jet Pranger, **Dokkum;** J. v. Rooy, **Rosmalen;** J. Buys, **Rotterdam-Zi.**
Doosje postpapier: Frans Cappan, **Heinkenszand;** B. van Beusekom, **Sliedrecht;** P. Bakker, **Emmen;** M. Erens, **Geleen;** P. Taverne, **Noordwijkerhaut;** R. v. d. Vliet, **Goor;** M. Eland, **Vlissingen;** Aaltje Nijboer, **Beilen;** K. Flamand, **Weesp;** Jannie Schimmel, **IJsselstein;** W. Leurink, **Kampen;** G. de Veer, **Eefde;** W. v. d. Bent, **Katwijk a. Zee;** K. Douma, **'s Heerenberg;** J. Roffel, **Epe;** Lucy Heersping, **Dedemsvaart;** J. v. Elst, **Scherpenzeel;** A. Smit, **Assendelft;** F. v. Keken, **Bramsche (Dld.);** Helen IJzerman, **Snestdijk.**

De oplossing van prijsvraag no. 23 luidt: **KARPER.**

OOM DONALDS BRIEVENBUS

ELLY SCHAEPKENS, KLIMMEN. Ja, Elly, het duurt meestal erg lang voor de kinderen 'n plaatsje in de Brievenbus krijgen. Maar de aanhoudar wint, dat merk je nu wel weer. Doe je vriendinnen Phillia en Cielke de groeten van me.

HERMAN KUNST, IJMUIDEN. Wat leer je allemaal op de Technieche School, Herman? Ik ben niet zo knap in technische dingen en daarom ben ik benieuwd wat jij wilt worden. Heb je nog steeds mooie cijfere?

JENNEKE NYSTAD, IJHORST. Jo, de Grote Boze Wolf maakt het wel bont, hè? Dat hij nooit de moed eens opgeeft om de drie biggetjes te vangen. Iedere keer ontglippen ze hem weer. Kan je broertje al lopen?

THEO VAN BINSBERGEN, ELST. Je bent over een maandje jarig, hè Theo? Wat vraag je allemaal voor je verjaardag? Voetbalschoenen? Want ik heb gemerkt dat je heel veel van voetballen houdt. Zit je ook in een elftal?

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom! Schrijf zoveel je maar wilt aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19, als je in België woont. Schrijf op de achterkant van de envelop duidelijk je naam en adres en in de linkerbovenhoek: **Oom Donalds Brievenbus.** Dag hoor!

WALT DISNEY'S

Oma Duck

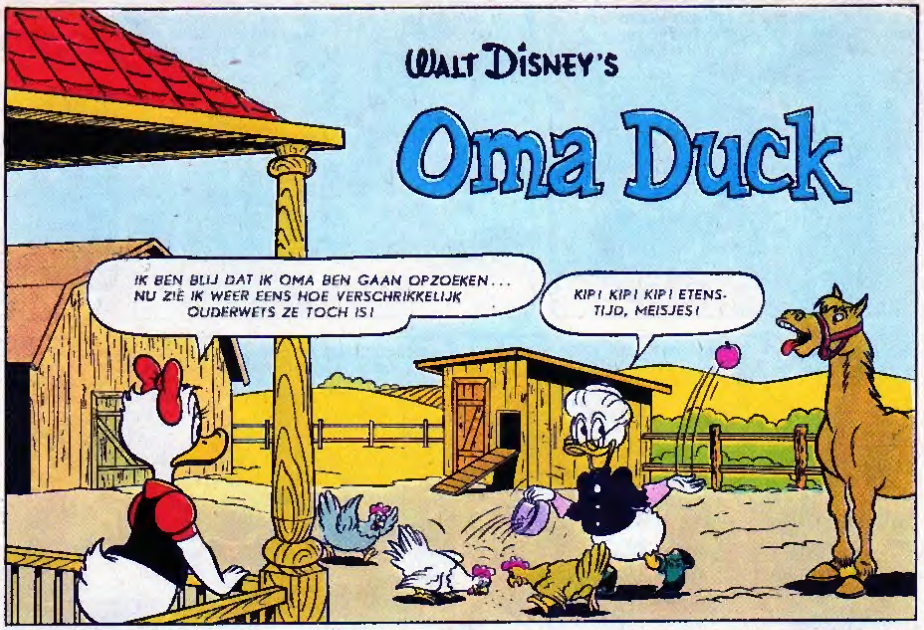

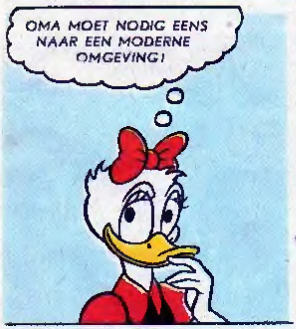

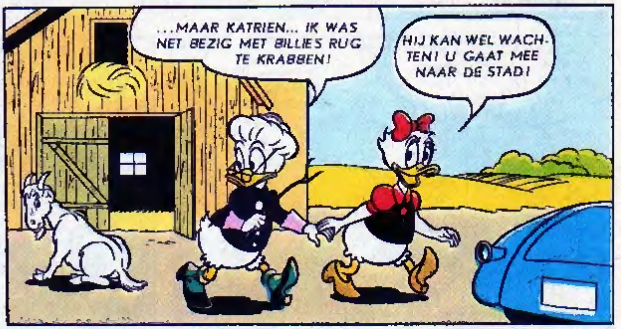

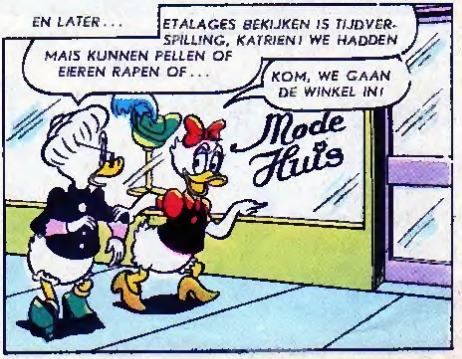

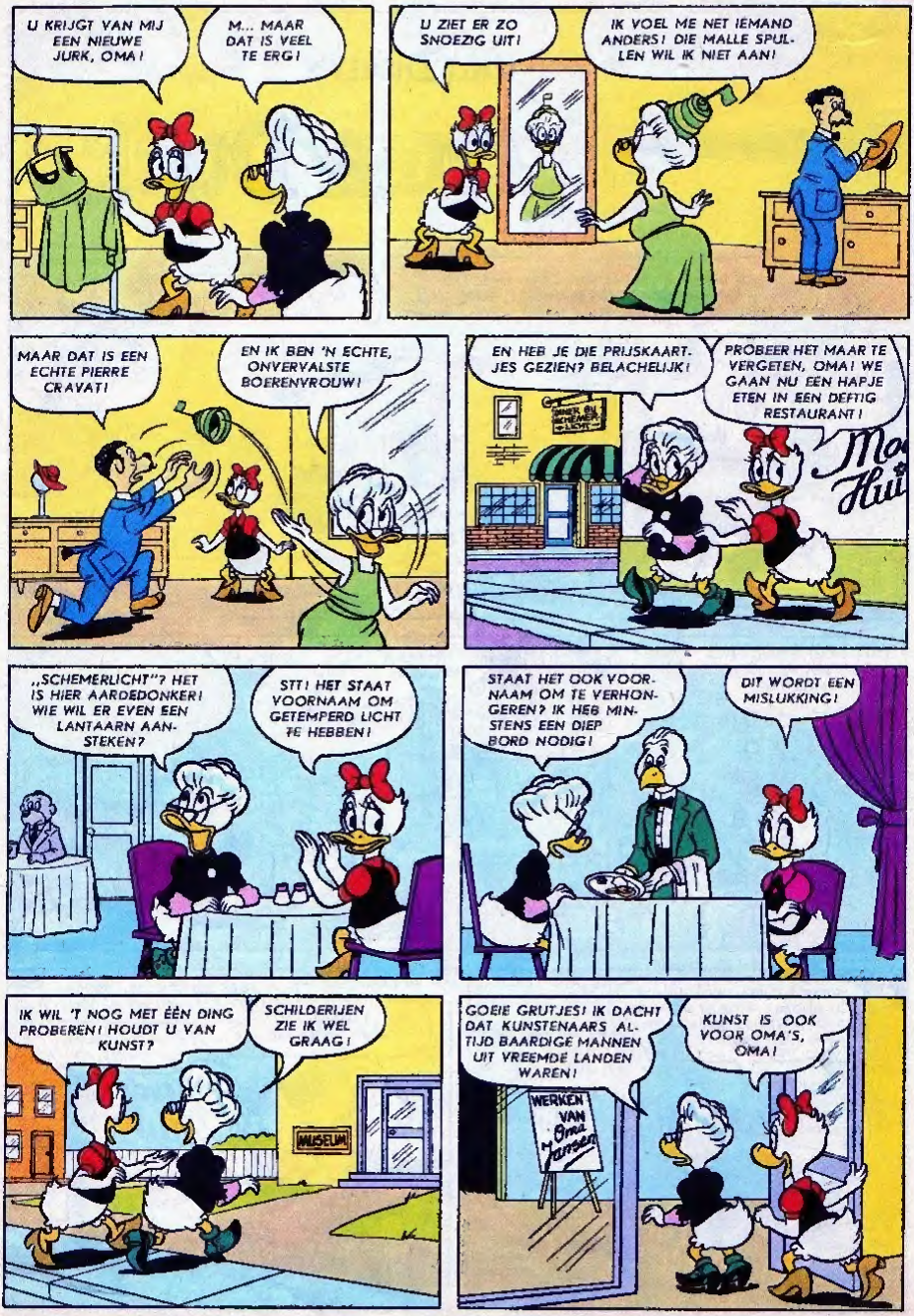
U KRIJGT VAN MIJ EEN NIEUWE JURK, OMA!
M... MAAR DAT IS VEEL TE ERG!
U ZIET ER ZO SNOEZIG UIT!
IK VOEL ME NET IEMAND ANDERS! DIE MALLE SPULLEN WIL IK NIET AAN!
MAAR DAT IS EEN ECHTE PIERRE CRAVAT!
EN IK BEN 'N ECHTE, ONVERVALSTE BOERENVROUW!
EN HEB JE DIE PRIJSKAARTJES GEZIEN? BELACHELIJK!
PROBEER HET MAAR TE VERGETEN, OMA! WE GAAN NU EEN HAPJE ETEN IN EEN DEFTIG RESTAURANT!
„SCHEMERLICHT"? HET IS HIER AARDEDONKER! WIE WIL ER EVEN EEN LANTAARN AANSTEKEN?
STT! HET STAAT VOORNAAM OM GETEMPERD LICHT TE HEBBEN!
STAAT HET OOK VOORNAAM OM TE VERHONGEREN? IK HEB MINSTENS EEN DIEP BORD NODIG!
DIT WORDT EEN MISLUKKING!
IK WIL 'T NOG MET ÉÉN DING PROBEREN! HOUDT U VAN KUNST?
SCHILDERIJEN ZIE IK WEL GRAAG!
MUSEUM
GOEIE GRUTJES! IK DACHT DAT KUNSTENAARS ALTIJD BAARDIGE MANNEN UIT VREEMDE LANDEN WAREN!
WERKEN VAN Oma
KUNST IS OOK VOOR OMA'S, OMA!

NEE MAAR, WEET JE ZEKER DAT EEN OMA DEZE DINGEN HEEFT GEMAAKT? 'T LIJKT MEER HET WERK VAN HAAR KLEINKIND!
MAAR HAAR STIJL IS ERG IN TREK!

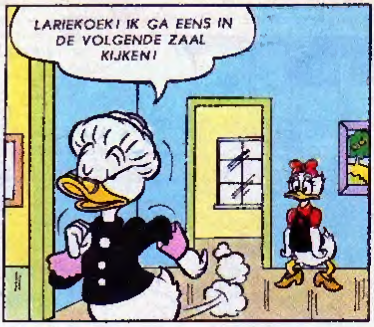
LARIEKOEK! IK GA EENS IN DE VOLGENDE ZAAL KIJKEN!

HELP!

ZAALWACHTER, KOM VLUG! DE VANDALEN!
(SLIK!) WAT GEBEURT ER?

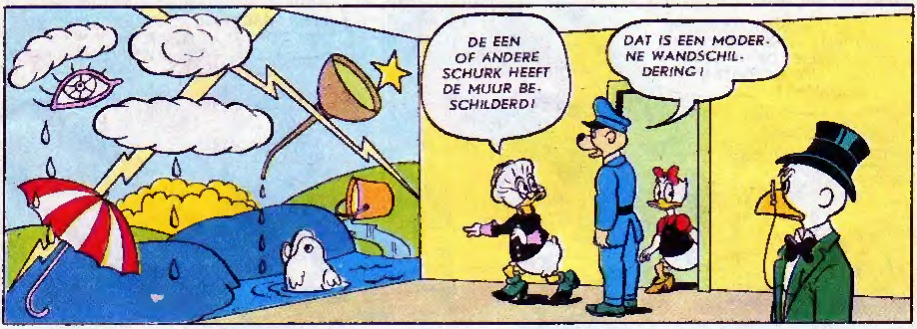
DE EEN OF ANDERE SCHURK HEEFT DE MUUR BESCHILDERD!
DAT IS EEN MODERNE WANDSCHILDERING!

EEN WANDSCHILDERING IS EEN SCHILDERIJ DAT OP 'N WAND IS GESCHILDERD!
O! HET IS TIJD OM DE VARKENS TE VOEREN!

ARME OMA! ZE ZAL NOOIT VERANDEREN, DENK IK!
ARME KATRIEN! IK HEB HAAR DAG BEDORVEN!

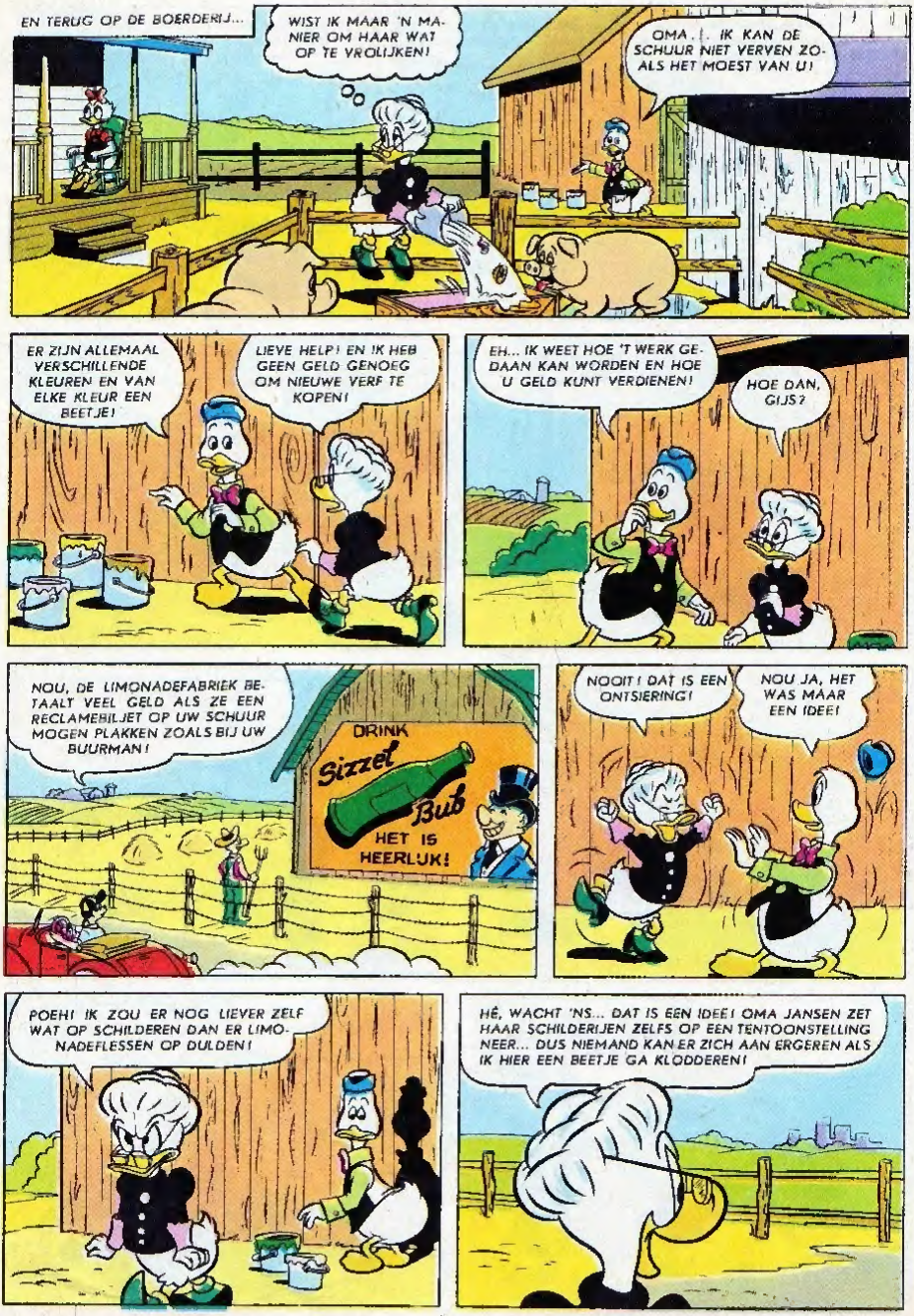
EN TERUG OP DE BOERDERIJ...
WIST IK MAAR 'N MANIER OM HAAR WAT OP TE VROLIJKEN!
OMA..!. IK KAN DE SCHUUR NIET VERVEN ZOALS HET MOEST VAN U!
ER ZIJN ALLEMAAL VERSCHILLENDE KLEUREN EN VAN ELKE KLEUR EEN BEETJE!
LIEVE HELP! EN IK HEB GEEN GELD GENOEG OM NIEUWE VERF TE KOPEN!
EH... IK WEET HOE 'T WERK GEDAAN KAN WORDEN EN HOE U GELD KUNT VERDIENEN!
HOE DAN, GIJS?
NOU, DE LIMONADEFABRIEK BETAALT VEEL GELD ALS ZE EEN RECLAMEBILJET OP UW SCHUUR MOGEN PLAKKEN ZOALS BIJ UW BUURMAN!
DRINK
Sizzel
Bub
HET IS HEERLIJK!
NOOIT! DAT IS EEN ONTSIERING!
NOU JA, HET WAS MAAR EEN IDEE!
POEH! IK ZOU ER NOG LIEVER ZELF WAT OP SCHILDEREN DAN ER LIMONADEFLESSEN OP DULDEN!
HÉ, WACHT 'NS... DAT IS EEN IDEE! OMA JANSEN ZET HAAR SCHILDERIJEN ZELFS OP EEN TENTOONSTELLING NEER... DUS NIEMAND KAN ER ZICH AAN ERGEREN ALS IK HIER EEN BEETJE GA KLODDEREN!

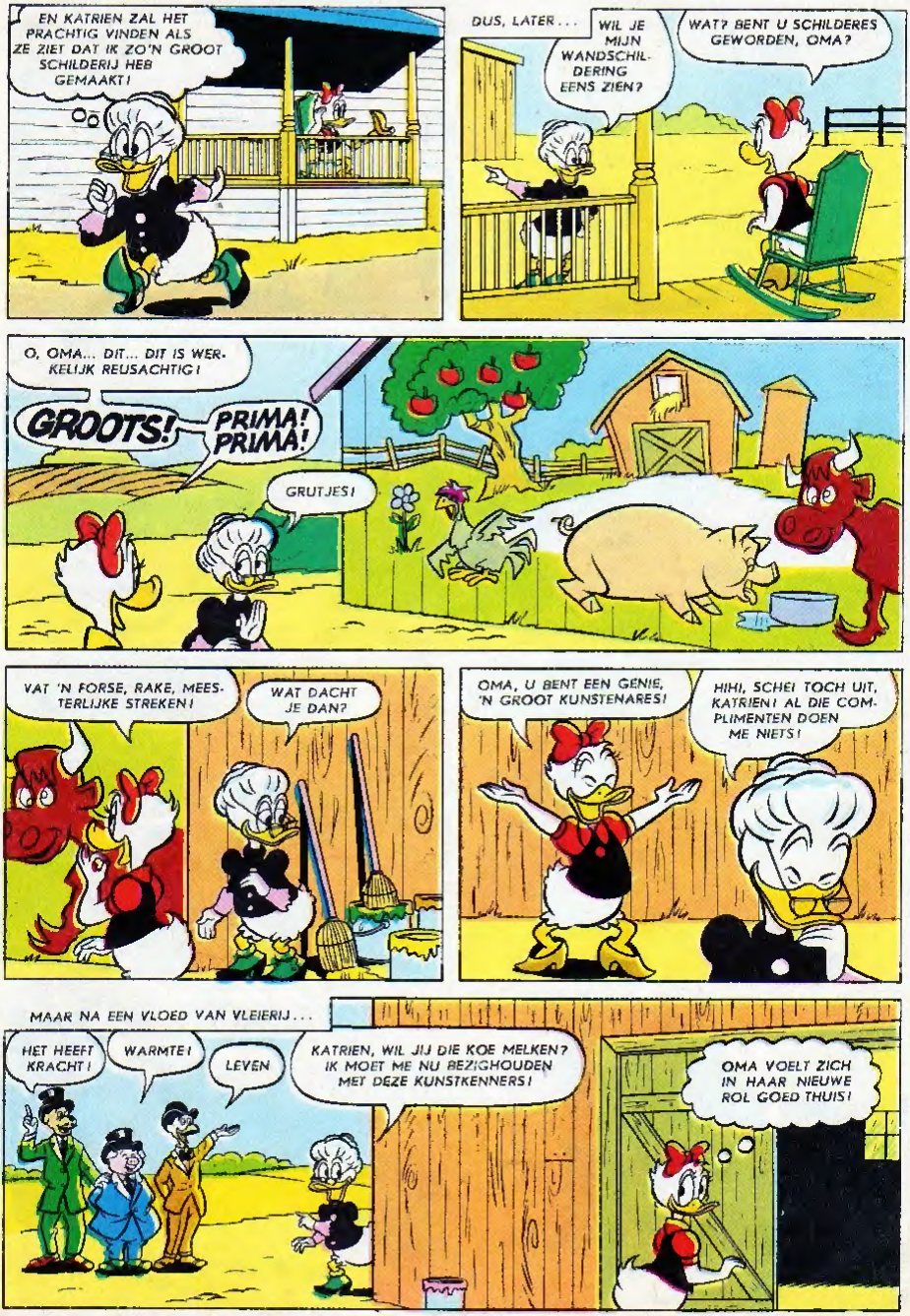
EN KATRIEN ZAL HET PRACHTIG VINDEN ALS ZE ZIET DAT IK ZO'N GROOT SCHILDERIJ HEB GEMAAKT!
DUS, LATER...
WIL JE MIJN WANDSCHILDERING EENS ZIEN?
WAT? BENT U SCHILDERES GEWORDEN, OMA?
O, OMA... DIT... DIT IS WERKELIJK REUSACHTIG!
GROOTS!
PRIMA! PRIMA!
GRUTJES!
VAT 'N FORSE, RAKE, MEESTERLIJKE STREKEN!
WAT DACHT JE DAN?
OMA, U BENT EEN GENIE, 'N GROOT KUNSTENARES!
HIHI, SCHEI TOCH UIT, KATRIEN! AL DIE COMPLIMENTEN DOEN ME NIETS!
MAAR NA EEN VLOED VAN VLEIERIJ...
HET HEEFT KRACHT!
WARMTE!
LEVEN
KATRIEN, WIL JIJ DIE KOE MELKEN? IK MOET ME NU BEZIGHOUDEN MET DEZE KUNSTKENNERS!
OMA VOELT ZICH IN HAAR NIEUWE ROL GOED THUIS!

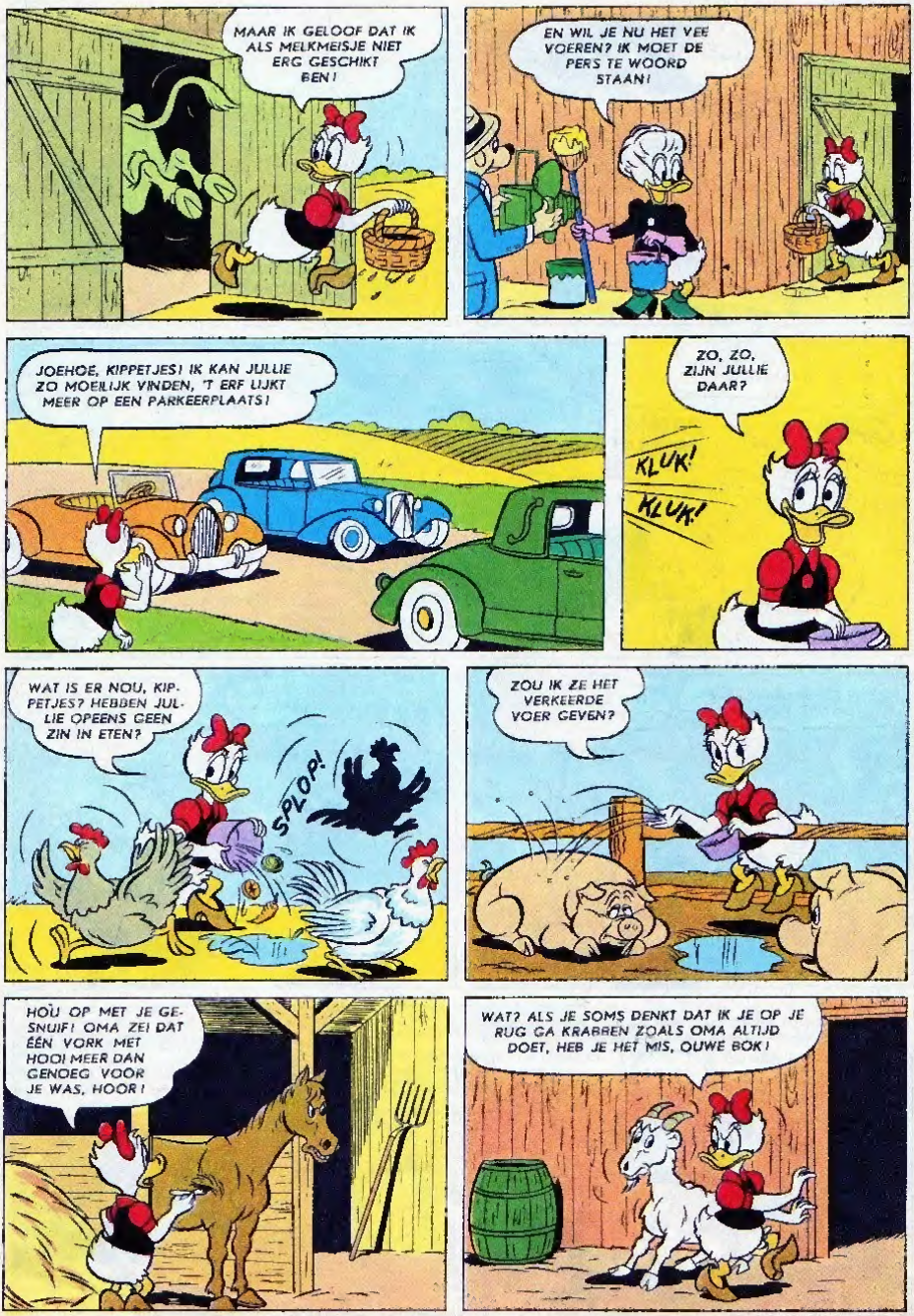
MAAR IK GELOOF DAT IK ALS MELKMEISJE NIET ERG GESCHIKT BEN!
EN WIL JE NU HET VEE VOEREN? IK MOET DE PERS TE WOORD STAAN!
JOEHOE, KIPPETJES! IK KAN JULLIE ZO MOEILIJK VINDEN, 'T ERF LIJKT MEER OP EEN PARKEERPLAATS!
ZO, ZO, ZIJN JULLIE DAAR?
KLUK!
KLUK!
WAT IS ER NOU, KIPPETJES? HEBBEN JULLIE OPEENS GEEN ZIN IN ETEN?
SPLOP!
ZOU IK ZE HET VERKEERDE VOER GEVEN?
HOU OP MET JE GESNUIF! OMA ZEI DAT ÉÉN VORK MET HOOI MEER DAN GENOEG VOOR JE WAS, HOOR!
WAT? ALS JE SOMS DENKT DAT IK JE OP JE RUG GA KRABBEN ZOALS OMA ALTIJD DOET, HEB JE HET MIS, OUWE BOK!

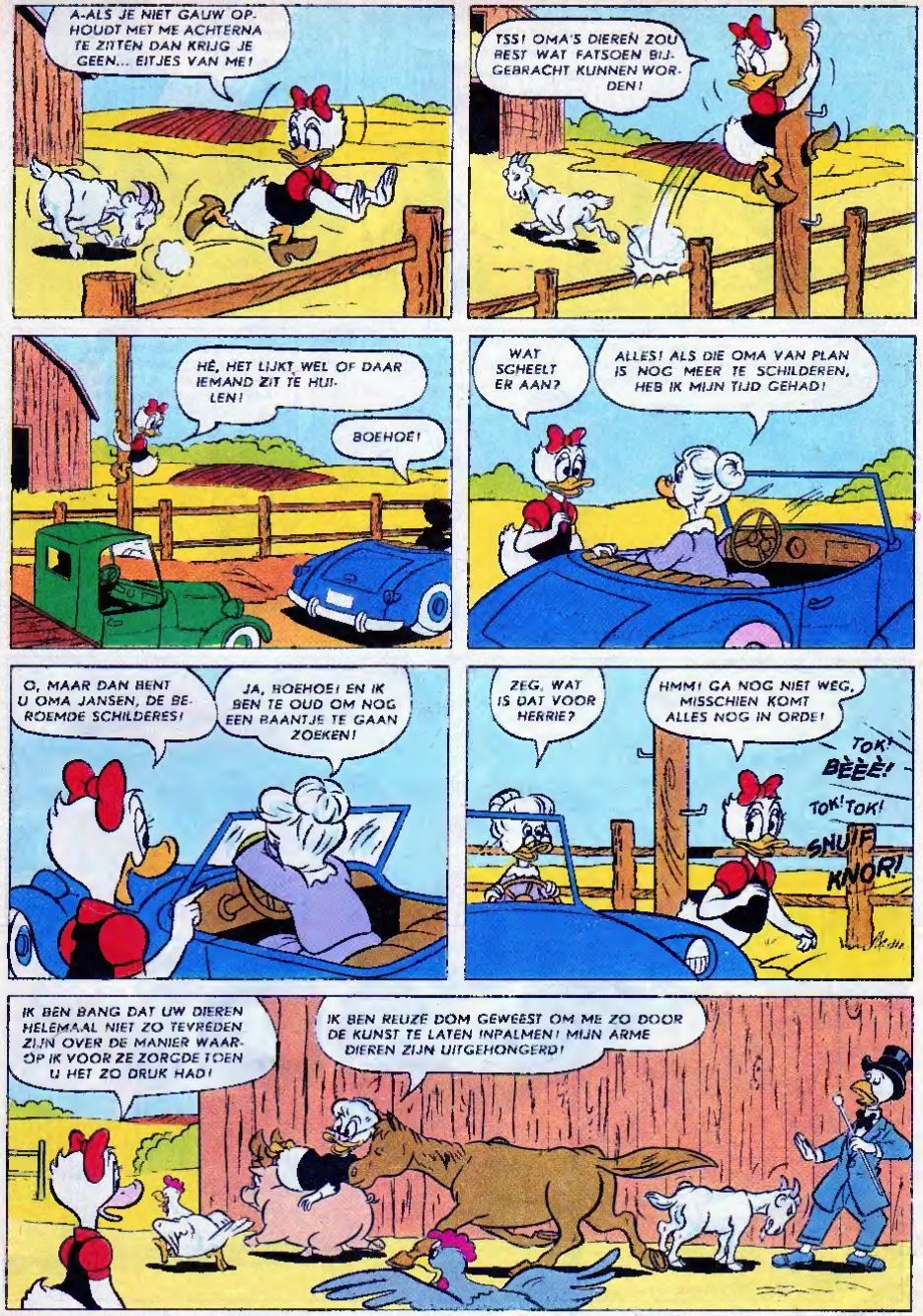
A-ALS JE NIET GAUW OPHOUDT MET ME ACHTERNA TE ZITTEN DAN KRIJG JE GEEN... EITJES VAN ME!
TSS! OMA'S DIEREN ZOU BEST WAT FATSOEN BIJGEBRACHT KUNNEN WORDEN!
APP
HÉ, HET LIJKT WEL OF DAAR IEMAND ZIT TE HUILEN!
BOEHOE!
WAT SCHEELT ER AAN?
ALLES! ALS DIE OMA VAN PLAN IS NOG MEER TE SCHILDEREN, HEB IK MIJN TIJD GEHAD!
O, MAAR DAN BENT U OMA JANSEN, DE BEROEMDE SCHILDERES!
JA, BOEHOE! EN IK BEN TE OUD OM NOG EEN BAANTJE TE GAAN ZOEKEN!
ZEG, WAT IS DAT VOOR HERRIE?
HMM! GA NOG NIET WEG, MISSCHIEN KOMT ALLES NOG IN ORDE!
TOK! BÈÈÈ!
TOK! TOK!
SNUIF!
KNOR!
IK BEN BANG DAT UW DIEREN HELEMAAL NIET ZO TEVREDEN ZIJN OVER DE MANIER WAAROP IK VOOR ZE ZORGDE TOEN U HET ZO DRUK HAD!
IK BEN REUZE DOM GEWEEST OM ME ZO DOOR DE KUNST TE LATEN INPALMEN! MIJN ARME DIEREN ZIJN UITGEHONGERD!

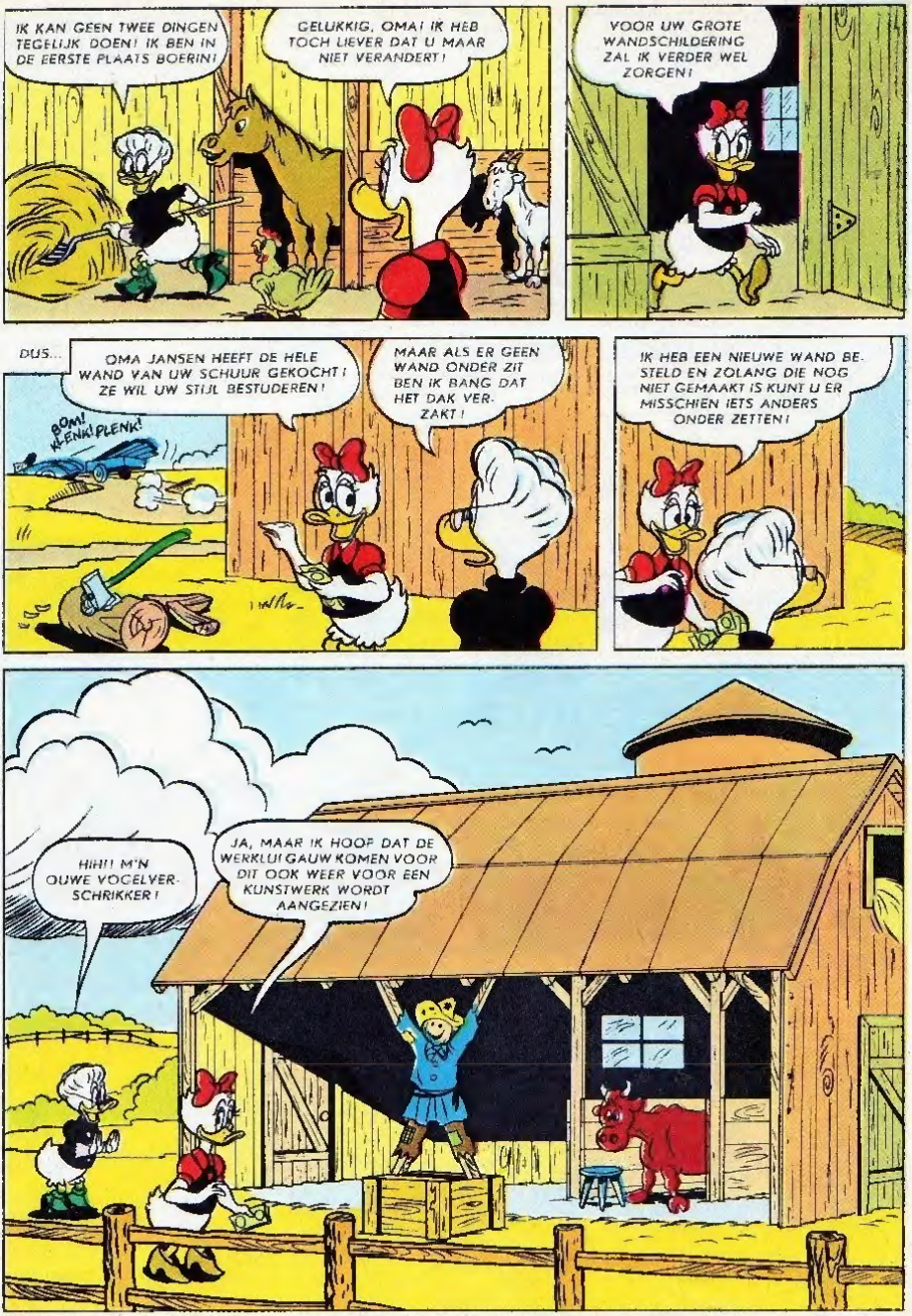
IK KAN GEEN TWEE DINGEN TEGELIJK DOEN! IK BEN IN DE EERSTE PLAATS BOERIN!
GELUKKIG, OMA! IK HEB TOCH LIEVER DAT U MAAR NIET VERANDERT!
VOOR UW GROTE WANDSCHILDERING ZAL IK VERDER WEL ZORGEN!
DUS...
OMA JANSEN HEEFT DE HELE WAND VAN UW SCHUUR GEKOCHT! ZE WIL UW STIJL BESTUDEREN!
BOM! KLENK! PLENK!
MAAR ALS ER GEEN WAND ONDER ZIT BEN IK BANG DAT HET DAK VER-ZAKT!
IK HEB EEN NIEUWE WAND BE-STELD EN ZOLANG DIE NOG NIET GEMAAKT IS KUNT U ER MISSCHIEN IETS ANDERS ONDER ZETTEN!
HIHI! M'N OUWE VOGELVER-SCHRIKKER!
JA, MAAR IK HOOP DAT DE WERKLUI GAUW KOMEN VOOR DIT OOK WEER VOOR EEN KUNSTWERK WORDT AANGEZIEN!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

ZO MAAK JE ZELF SIERADEN

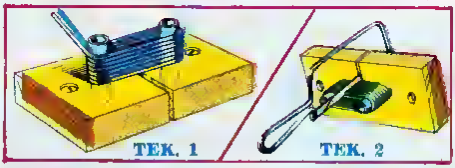

TEK. 1 TEK. 2

WEET je dat je van metaaldraad leuke sieraden kunt maken en dat dit nog niet eens zo'n moeilijk werkje is? Je gereedschap bestaat uit een ijzerzaagje, een tangetje — liefst met platte bek — en een hulpstuk dat je zelf moet maken van een blok hardhout (beuken of alken) en twee stukjes metalen pijp of draad van 10 à 12 mm diameter. In gaten die je in het blokje hout boort, zet je de stukjes pijp of draad vast. Precies midden tussen deze stukjes pijp of draad zaag je een gleuf in het blokje. Eventueel kun je nog twee schroefgaten door het blokje boren, zodat je het hulpstuk op de werktafel kunt vastzetten (zie tekening 1).

TEK. 3

Het messing-, roodkoper- of alpaccadraad van 1 à 1½ mm dik waarvan de sieraden worden gemaakt, wind je om de stukjes pijp op het hulpstuk (zie tekening 1). Je windt het vanzelfsprekend zo strak mogelijk. Je zaagt met het ijzerzaagje de windingen aan één zijde door (zie tekening 2). Je houdt dan allemaal losse schakeltjes over, die je stuk voor stuk in elkaar haakt en met het tangetje dichtknijpt (zie tekening 3). In plaats van recht winden kun je het metaaldraad ook kruiselings om de stukjes pijp op het hulpstuk leggen (zie tekening 4). Deze windingen schuif je in hun geheel van het hulpstuk (zie tekening 5). Met een nijptang knip je de windingen van elkaar, waardoor je S-vormige schakels krijgt, die je met behulp van het tangetje weer aan elkaar zet (zie tekening 6). In plaats hiervan kun je de windingen ook aan elkaar laten zitten en ze verschuiven, waardoor je een grote, samengestalde schakel krijgt (zie tekening 7). Met gewone schakels verbind je een aantal van deze samengestelde schakels aan elkaar.

Zoals je reeds gemerkt zult hebben, kun je op deze manieren allerlei leuke halskettingen en armbanden maken.

TEK. 4 TEK. 5

TEK. 6 TEK. 7

* * * * * * * * *

SCHEEPVAARTPROBLEMEN

UIT Rotterdam vertrekken op een bepaald tijdstip twee vrachtboten. Het toeval wil, dat, hoewel de schepen naar een verschillende haven gaan, de afstanden die zij tot deze havens moeten varen, gelijk zijn, namelijk 750 mijl. Het ene schip, m.s. Langedam heeft een voorspoedige reis en vaart met een gemiddelde snelheid van 20 mijl per uur. Het andere schip, m.s. Groenedijk, krijgt onderweg meteen al te kampen met motorstoring, waardoor zijn gemiddelde snelheid nog slechts 15 mijl per uur is. Het verblijf in de vreemde havens duurt voor beide schepen evenlang, namelijk 20 uur. De thuisreis voor het m.s. Langedam verloopt op dezelfde wijze als de heenreis, men kan dus weer een gemiddelde van 20 mijl per uur halen. Het m.s. Groenedijk heeft een zeer vlotte thuisreis. Dit komt omdat ar een kleinere lading is opgenomen en men tijdens het oponthoud gelegenheid heeft gehad de motor weer in prima conditie te brengen. Men vaart met een gemiddelde snelheid van 25 mijl per uur. De vraag is nu: welk schip loopt als eerste de Nieuwe Waterweg binnen? Of komen ze misschien tegelijkertijd aan?

Als je aan 't rekenen slaat, zul je zien dat de Langedam voor de reis van 1500 mijl 75 uur nodig heeft. Daarbij komt nog het oponthoud van 20 uur, zodat de totale reisduur 95 uur bedraagt. De Groenedijk heeft voor de heenreis 50 uur en voor de terugreis 30 uur nodig, zodat 'van dit schip de totale reis 100 uur kostte. Het m.s. Groenedijk zal dus 5 uur later dan het m.s. Langedam Hoek van Holland passeren.

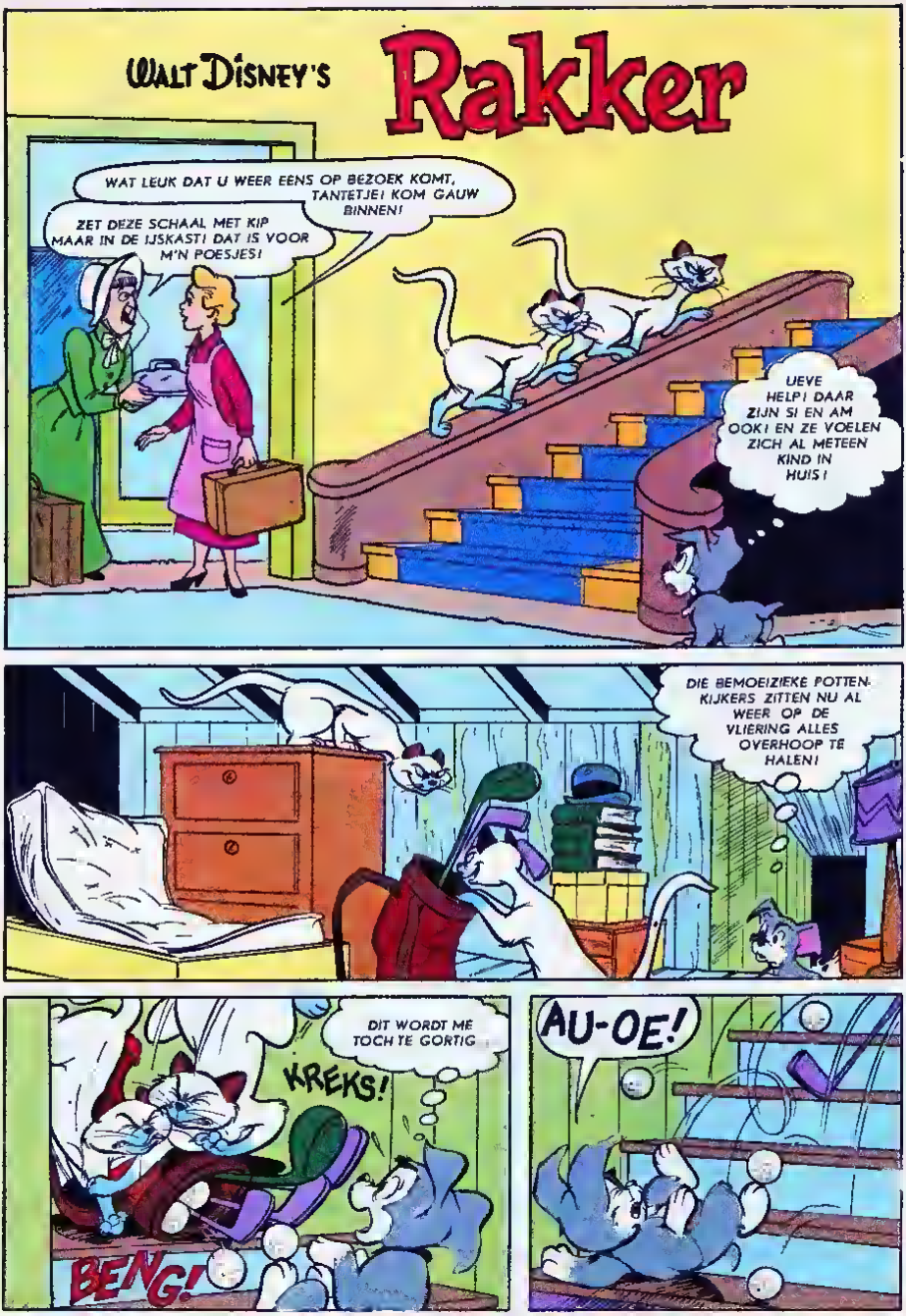
WALT DISNEY'S
Rakker
WAT LEUK DAT U WEER EENS OP BEZOEK KOMT, TANTETJE! KOM GAUW BINNEN!
ZET DEZE SCHAAL MET KIP MAAR IN DE IJSKAST! DAT IS VOOR M'N POESJES!
UEVE HELP! DAAR ZIJN SI EN AM OOK! EN ZE VOELEN ZICH AL METEEN KIND IN HUIS!
DIE BEMOEIZIEKE POTTEN-KIJKERS ZITTEN NU AL WEER OP DE VLIERING ALLES OVERHOOP TE HALEN!
DIT WORDT ME TOCH TE GORTIG
KREKS!
BENG!
AU-OE!

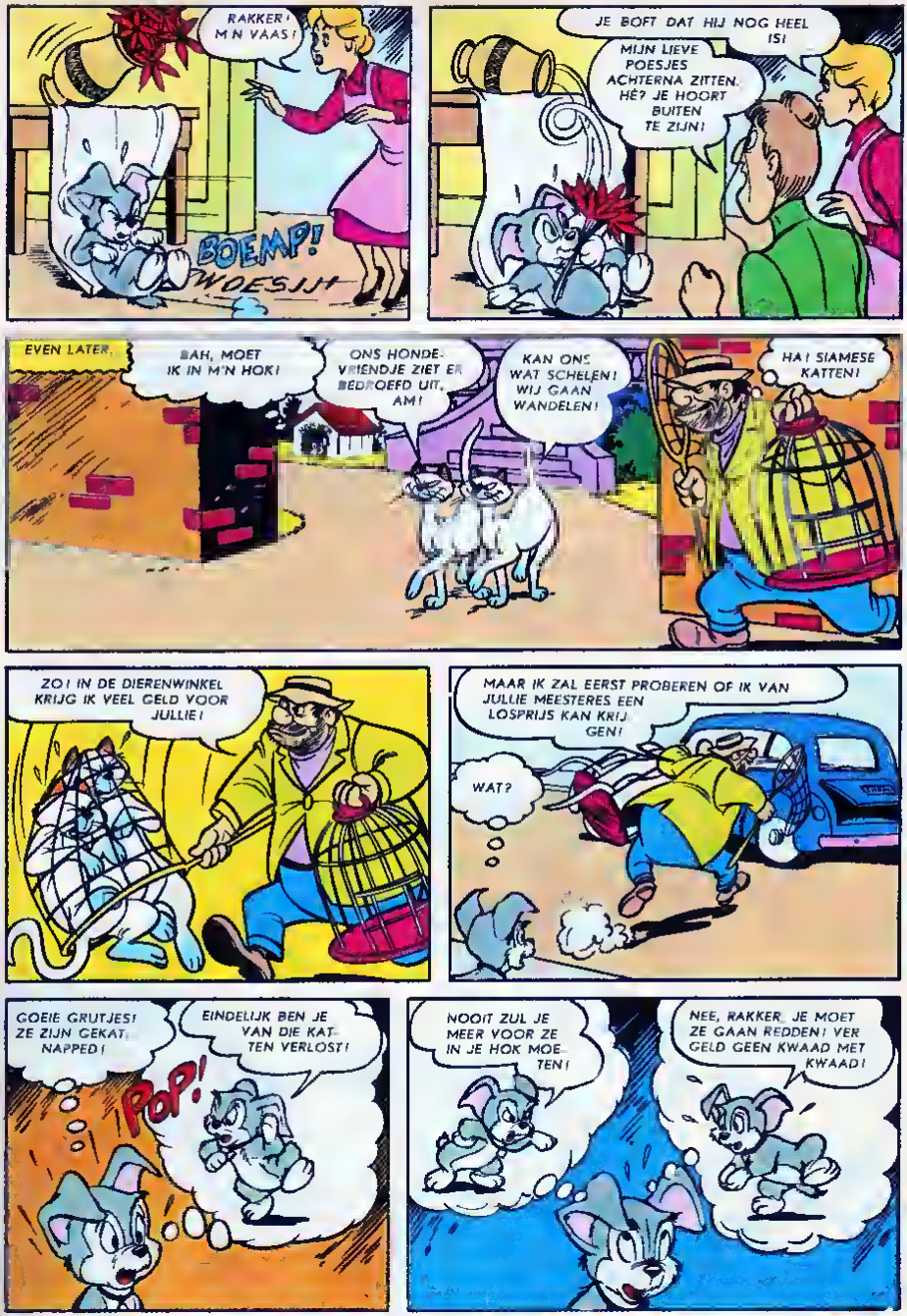
RAKKER! M'N VAAS!
BOEMP!
WOESJJJ
JE BOFT DAT HIJ NOG HEEL IS!
MIJN LIEVE POESJES ACHTERNA ZITTEN, HÈ? JE HOORT BUITEN TE ZIJN!
EVEN LATER.
BAH, MOET IK IN M'N HOK!
ONS HONDE-VRIENDJE ZIET ER BEDROEFD UIT, AM!
KAN ONS WAT SCHELEN! WIJ GAAN WANDELEN!
HA! SIAMESE KATTEN!
ZO! IN DE DIERENWINKEL KRIJG IK VEEL GELD VOOR JULLIE!
MAAR IK ZAL EERST PROBEREN OF IK VAN JULLIE MEESTERES EEN LOSPRIJS KAN KRIJGEN!
WAT?
GOEIE GRUTJES! ZE ZIJN GEKATNAPPED!
EINDELIJK BEN JE VAN DIE KATTEN VERLOST!
POP!
NOOIT ZUL JE MEER VOOR ZE IN JE HOK MOETEN!
NEE, RAKKER, JE MOET ZE GAAN REDDEN! VER GELD GEEN KWAAD MET KWAAD!

LAAT ZE TOCH GAAN EN DOE NIET ZO DWAAS! JIJ NOEFT JE TOCH NIET DRUK TE MAKEN OM DIE KATTEN?
IK ZAL DIT BRIEF JE ACHTERLATEN EN ZE FLINK LATEN DOKKEN!
RAKKER

TOE RAKKER, TOON JE GOEDE NART...
LUISTER NIET NAAR DAT SLAPPE GEKWEZEL VAN HEM!

DAT NEEM IK NIET! IK ZAL JE LEREN!
OEF!
BENG!
GRRRR!

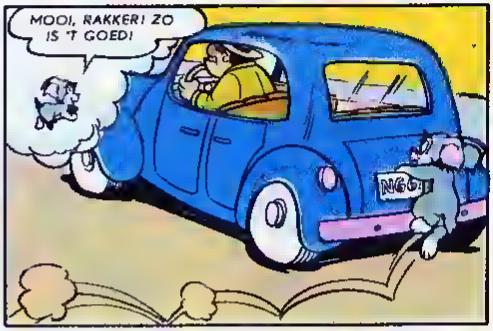
MOOI, RAKKER! ZO IS 'T GOED!

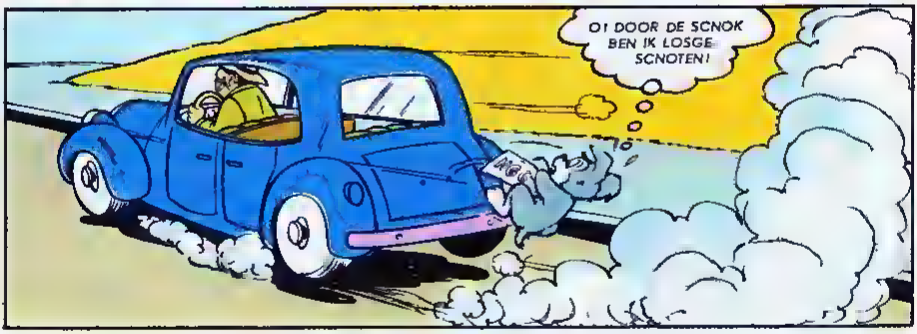
O! DOOR DE SCHOK BEN IK LOSGE SCHOTEN!

INTUSSEN...
WE HEBBEN NET BRIEFJE GEVONDEN POLITIE! NEE, WE WETEN NET NUMMER VAN DE AUTO NIET! ZOEK MIJN POESJES ALSTUBLIEFT!

O, IK MAAK ME ZO DODELIJK BEZORGD!
?
KLENG!

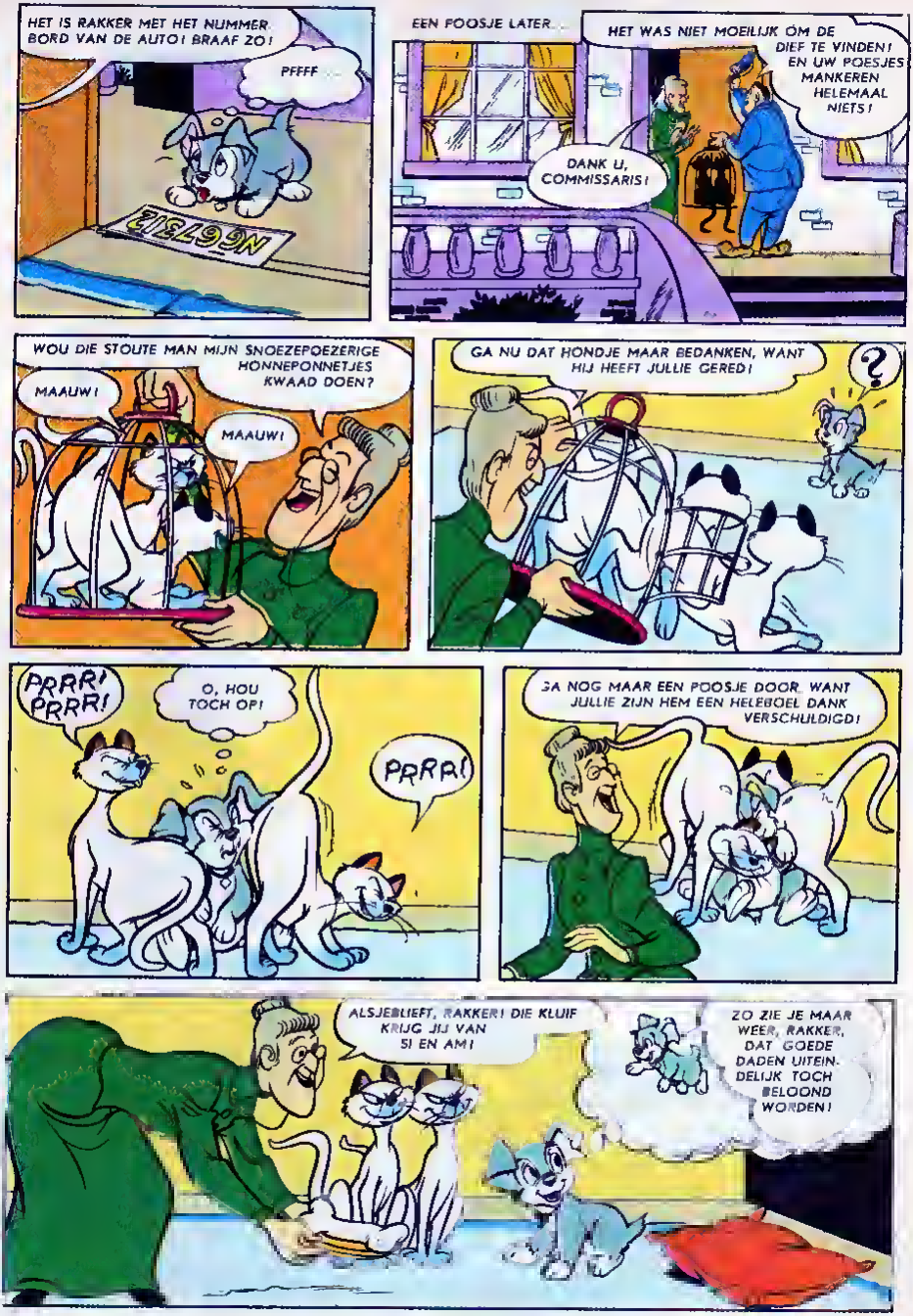
HET IS RAKKER MET HET NUMMER BORD VAN DE AUTO! BRAAF ZO!
PFFFF ...
EEN POOSJE LATER...
HET WAS NIET MOEILIJK OM DE DIEF TE VINDEN! EN UW POESJES MANKEREN HELEMAAL NIETS!
DANK U, COMMISSARIS!
WOU DIE STOUTE MAN MIJN SNOEZEPOEZERIGE HONNEPONNETJES KWAAD DOEN?
MAAUW!
MAAUW!
GA NU DAT HONDJE MAAR BEDANKEN, WANT HIJ HEEFT JULLIE GERED!
?
PRRR! PRRR!
O, HOU TOCH OP!
PRRR!
GA NOG MAAR EEN POOSJE DOOR, WANT JULLIE ZIJN HEM EEN HELEBOEL DANK VERSCHULDIGD!
ALSJEBLIEFT, RAKKER! DIE KLUIF KRIJG JIJ VAN SI EN AM!
ZO ZIE JE MAAR WEER, RAKKER, DAT GOEDE DADEN UITEINDELIJK TOCH BELOOND WORDEN!

WAT ER GEBEURDE
Felicio vervangt de sjeik van Kierewiet, op wie hij sprekend lijkt, maar het land komt in moeilijkheden door het optreden van een vliegend tapijt-spook Oli Boeboe. Felicio roept Pipo te hulp die toevallig in de buurt zwerft. De kaliefs [illegible] *Omdat* [illegible] *in* [illegible] *op de toren staat met* [illegible] *een en een katapult maar als Oli Boeboe komt aanvliegen, van er opeens iets over het hoofd van de clown en wordt alles zwart.*

REIS DOOR HET ONBEKENDE

MAMMALOE en Felicio zijn op een stoel geklommen in de paleistuin en staren omhoog in de richting van de toren. „Moet je opletten, Mallemeloesje," roept Felicio. „Straks zal meneer Popi iets tegen dat luchtgriezelding aanknallen, zal je kunnen lachen, hoor! Kijk daar is de Oli Boeboe, opgelet, nu komt de knal!" Ze zien het gierende spook over de toren duiken en ze horen hem boze woorden gillen, maar een knal horen ze niet . . . het spook vliegt zonder kleerscheuren weg.

„Pipo!" roept Mammaloe. „Beste man, je hebt misgeschoten, weet je dat?"

„Jongens!" zegt Felicio telaurgesteld, „oeit! Hoe kan dat nou? Een handig lijf als dat van meneer Popi schiet nooit mis, reken maar van niet!" Op dat ogenblik komt er een kleine negerjongen met een grote muts op de tuin ingerend. „Ha, die kleine Poef!" zegt Felicio „wat sta jij daar te hip-springen met al jouw treppelvoetjes. Is er wat?" Het negertje danst en springt en fluit en sist en wijst steeds maar één kant uit! „De kleine pietepeut wil ons wat vertellen," zegt Felicio, „maar hij praat niet zo goed, wat zou hij willen?" Mammaloe wordt opeens wit van schrik.

„Pipo," stamelt ze, „er is iets met mijn man Pipo! Het is niet in orde, ik voel het zeer duidelijk! Kom mee, Felicio!" Mammaloe en Felicio rennen achter de kleine Poef aan alle trappen op naar de hoogste toren.

„Oh!" jammert Mammaloe, „er moet iets zeer dringends voorgevallen zijn, misschien wel iets vreselijks! Pipo! Jipo, waar ben je???"

MAMMALOE kan net zo goed ophouden met roepen, Pipo kan haar heus niet horen! De laatste keer dat wij het over Pipo hadden, werd alles zwart voor zijn ogen. Het is moeilijk na te gaan, hoelang dat zwart gebleven is, Pipo heeft dat zelf nooit geweten, dus hij kan het ons niet vertellen. Laten we dus maar meteen beginnen bij het ogenblik toen 't niet meer zwart voor Pipo's ogen was en hij z'n blauwe kijkers weer opendeed. „Sapperdeflap!" zegt Pipo, „alle-klaptoeters, w-wat voel ik me raar! Net of ik in een draaiende koffiemolen gezeten heb! Maar dat is niet zo . . . ik zat op die toren in het paleis van Felicio en toen . . . het spook . . . en toen . . . nee, verder weet ik niks . . . dus dan moet ik toch nog op die toren zijn." Pipo kijkt rond en als er iets is, wat hem dadelijk opvalt, dan is het, dat hij zich niet meer bevindt op de toren van het paleis van Kierewiet in het rijk Zonzonië! Hij heeft zijn hoed niet op, hij is muurvast gebonden en er staat een palmboom voor zijn neus met een briefje erop, dat zijn drie dingen, waar onze clown niets van begrijpt. Maar op het briefje staat de verklaring: „Beste lastpost Pipo, wegens je grote mond en je brutale bemoei-streken heb ik, het machtige luchtspook Oli Boeboe, jou ont-

Platen van JAN WESSELING

Pipo in het Land van Ooldag

Door WIM MEULDIJK

voerd naar Krokodillen-eiland, als het hoog water wordt kunnen ze bij je, je verdiende loon! Goeiedag!"
„Bah!" zegt Pipo als hij het briefje twee keer overgelezen heeft. „Wat is dat lelijk geschreven! Maar duidelijk is het wel. Ik begin me werkelijk ongerust te maken! Zou het waar zijn, dat van die krokodillen? Op dat moment komt de zon op. Pipo ziet nu, dat hij zich inderdaad op een plepklein eilandje in een groot meer bevindt. „Er moet een houtzagerij in de buurt zijn," mompelt hij, „want dat water ligt vol met boomstammen! Sjonge, wat een boel boomstammen! Hé, die ene boomstam beweegt en die andere ook en daar nog een, die kwispelt en... lieva grutjes met stroop... het zijn geen boomstammen, het zijn allemaal krokodillen... Oh, dan zal de rest van dat briefje ook wel waar zijn, dan wordt het dus hoog water en dan dan wordt Pipo de Clown een lekker hapje voor die knabbelbeesten, ontbijt voor langstaarten, voer voor spiegel-ogen, ohoh! En ik heb zelf juist zo'n trek!"
De krokodillen in het meer hebben nu ontdekt, dat zich op het eilandje iets bevindt, ze zwemmen er allemaal traag naartoe en loeren over het randje.
„Ophoepelen, botjesknagers!" roept Pipo. „Ik smaak zo taai als een ouwe schoen en Mammaloe vindt het ook niet goed als er van me gegeten wordt! Ohoh, wat smaak ik vies... net azijn met citroensap! Ik ben trouwens heel slecht voor je tanden ook!" De krokodillen blijven echter likkebaardend en smakkend van de voorpret naar Pipo kijken alsof hij een taart in de etalage van een banketbakker is! Ze wachten alleen nog maar tot het water in het meer hoog genoeg gestegen is, om het hun mogelijk te maken op het stelle eilandje te klimmen, dat is duidelijk!
„Ho," zucht Pipo, die dat ook begrijpt. „Handelend optreden lijkt mij zeer gewenst! Het is alleen erg moeilijk om te handelen als je muurvast gebonden zit. Maar wacht, op de kermis was vroeger mijn buurman een boeienkoning! Je kon hem nog zo vast binden, hij kwam altijd weer los! Ik heb dikwijls naar zijn optreden staan kijken, wat hij kan, moet ik nu ook kunnen!" Pipo begint zich te wringen en te kronkelen, hij probeert zich tegelijk erg dun te maken, maar de touwen laten niet los! Eindelijk krijgt hij een goed idee, hij buigt zijn hoofd zo diep mogelijk en maakt met zijn tanden de knoop van zijn ruitjesjas los! Dan wringt hij zich uit de mouwen omhoog, drukt zijn ellebogen tegen de boom en spartelt als een paling.
De groep toekijkende krokodillen beginnen onrustig te scharrelen, ze vinden het niet fijn, dat hun aanstaande Pipo-voedsel zich zo druk maakt, dat is tegen de regels! Pipo trekt zich daar niets van aan, iedere minuut is heel kostbaar geworden, want het water stijgt snel, sommige bezorgde krokodillen proberen al tegen het eilandje op te klauteren, maar dat lukt nog net niet! Ziezo, de laatste touwen vallen los op de grond, Pipo raapt zijn jasje op en denkt na over zijn volgende handeling! Het is fijn, dat hij zich nu bewegen kan, maar over een paar minuten zullen de krokodillen van alle kanten tegelijk naar hem toekomen en dat is geen aangenaam bezoek! „Goede raad is Pipo waard!" mompelt de clown. „Er is geen brug, geen vliegtuig en geen bootje om dit eiland tijdig te kunnen verlaten! Ik heb alleen mezelf en twee palmbomen! Daar kan ik inklimmen, maar dat is ook maar uitstel! Ohoh, wat kijken die beesten gulzig, ik krijg erzelf ook honger van! Groeit er geen kokosnoot in deze bomen?"
Pipo kijkt omhoog, er groeien geen noten in de jonge palmboompjes, maar op hetzelfde ogenblik krijgt hij een mooi denkbeeld! Hij grinnikt luid en begint meteen aan de uitvoering, de krokodillen kijken bezorgd toe. Pipo haalt een eind touw uit zijn broekzak, klimt in een boompje en maakt het in de top vast. Dan laat hij zich naar beneden glijden, trekt zo hard hij kan aan het andere eind van het touw, zodat het boompje gespannen wordt als een boog en dan... bindt hij vliegensvlug het eindje aan de andere boom vast...
Een slimme krokodil slaat krachtig met zijn staart en springt op de oever van het eilandje! Gelukkig trekken de andere krokodillen hem aan zijn staart weer terug in het meer, het is niet netjes om eerder te gaan eten, allemaal tegelijk aan tafel, zo hoort het!
Pipo heeft het niet eens gemerkt, hij klimt ijverig op het strakgespannen boompje en haalt dan een schaar uit zijn binnenzak! „Vijf-vier-drie-twee-een, LOS!" roept hij en meteen knipt hij het touw door.
„Tjongggg!" doet het palmboompje, het veert sulzend overeind en Pipo wordt weggeslingerd over de hongerige koppen van de verschrikte krokodillen heen.
Of hij de oever zal halen met deze zweefkunst?

Volgende week DRIE MAAL RADEN . . .

WALT DISNEY'S

Willie Wortel

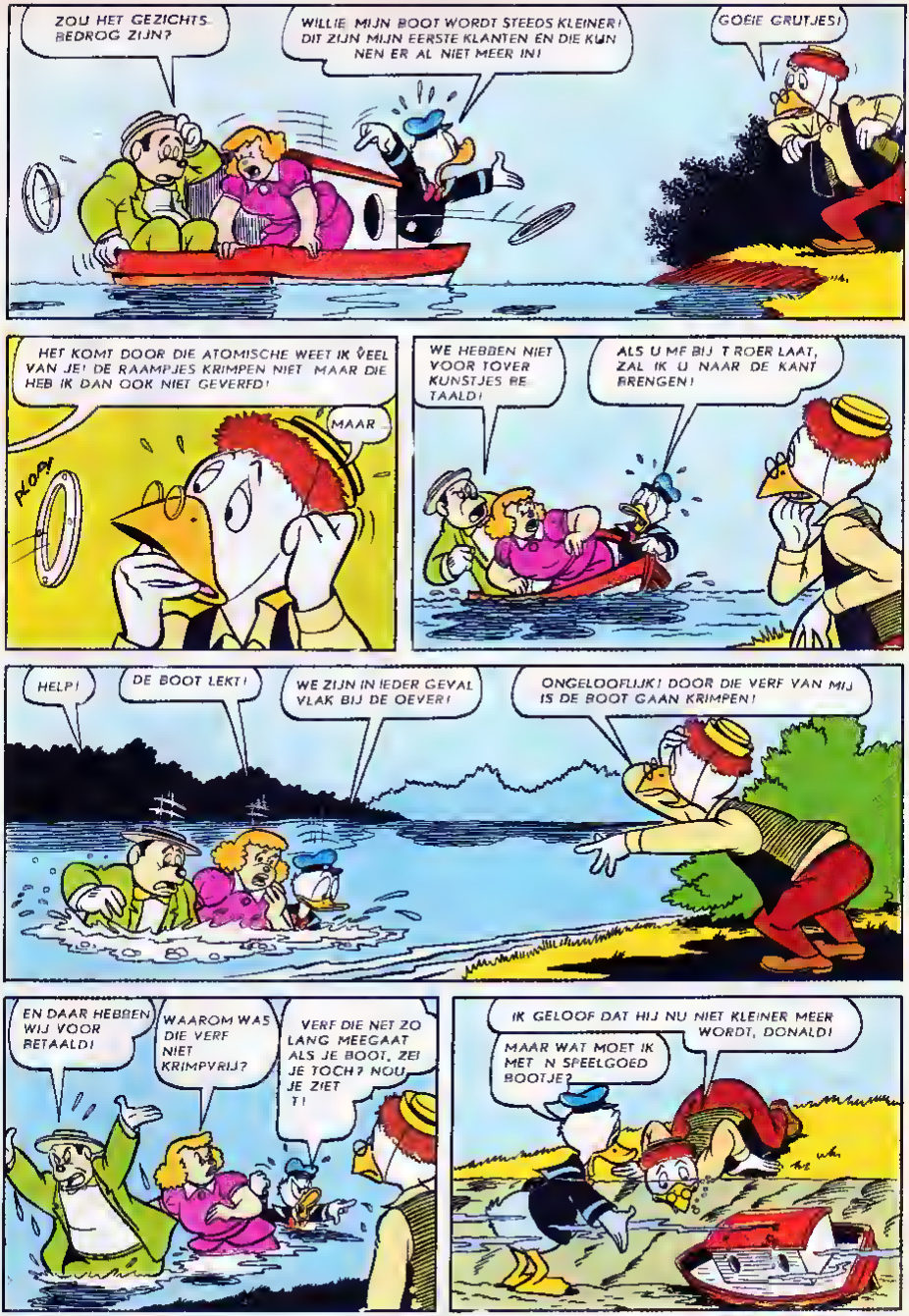
ZOU HET GEZICHTS-BEDROG ZIJN?
WILLIE MIJN BOOT WORDT STEEDS KLEINER! DIT ZIJN MIJN EERSTE KLANTEN EN DIE KUN-NEN ER AL NIET MEER IN!
GOEIE GRUTJES!
HET KOMT DOOR DIE ATOMISCHE WEET IK VEEL VAN JE! DE RAAMPJES KRIMPEN NIET MAAR DIE HEB IK DAN OOK NIET GEVERFD!
MAAR...
PLOP!
WE HEBBEN NIET VOOR TOVER KUNSTJES BE-TAALD!
ALS U ME BIJ 'T ROER LAAT, ZAL IK U NAAR DE KANT BRENGEN!
HELP!
DE BOOT LEKT!
WE ZIJN IN IEDER GEVAL VLAK BIJ DE OEVER!
ONGELOOFLIJK! DOOR DIE VERF VAN MIJ IS DE BOOT GAAN KRIMPEN!
EN DAAR HEBBEN WIJ VOOR BETAALD!
WAAROM WAS DIE VERF NIET KRIMPVRIJ?
VERF DIE NET ZO LANG MEEGAAT ALS JE BOOT, ZEI JE TOCH? NOU JE ZIET 'T!
IK GELOOF DAT HIJ NU NIET KLEINER MEER WORDT, DONALD!
MAAR WAT MOET IK MET 'N SPEELGOED BOOTJE?

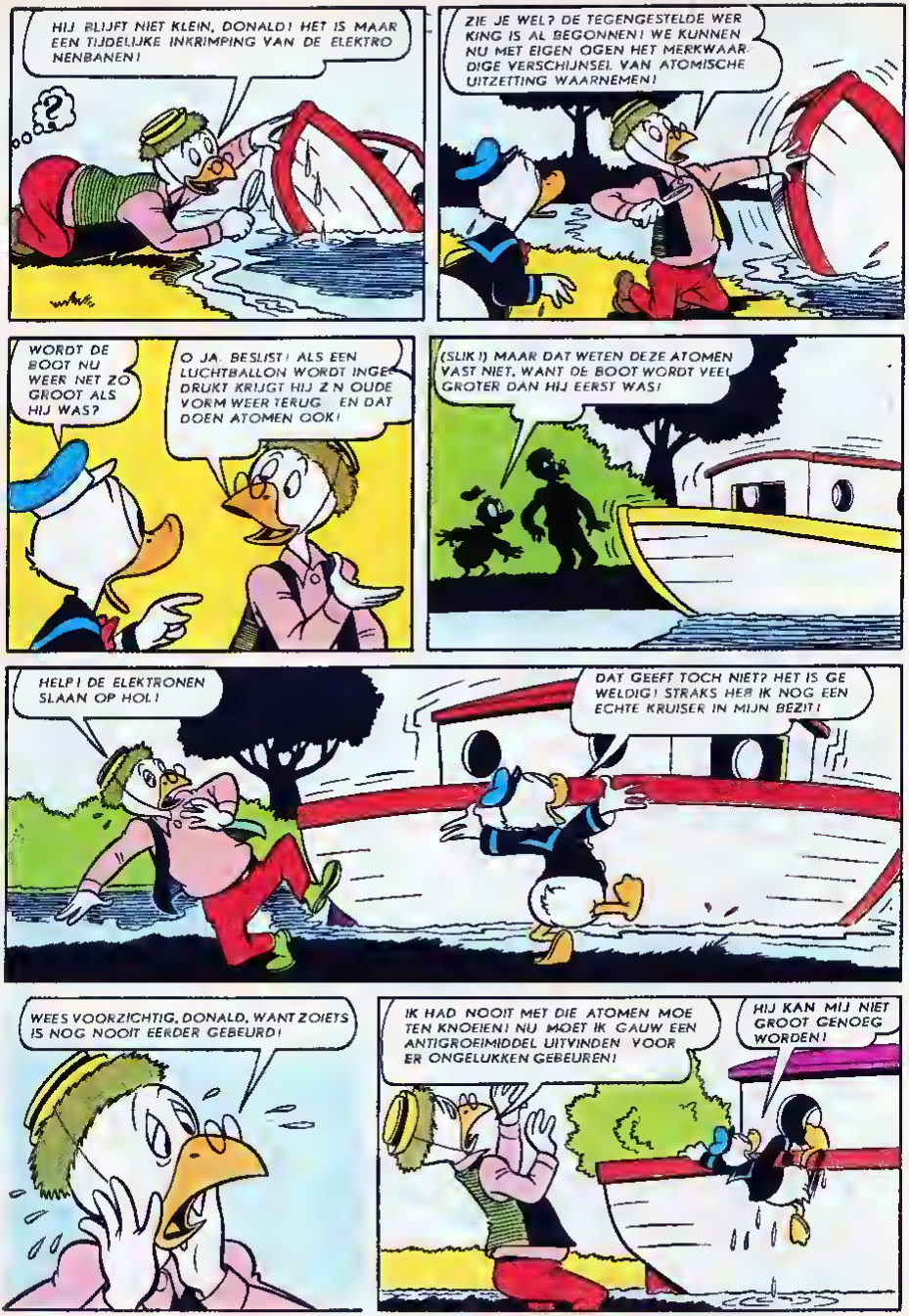
HIJ BLIJFT NIET KLEIN, DONALD! HET IS MAAR EEN TIJDELIJKE INKRIMPING VAN DE ELEKTRONENBANEN!
ZIE JE WEL? DE TEGENGESTELDE WERKING IS AL BEGONNEN! WE KUNNEN NU MET EIGEN OGEN HET MERKWAARDIGE VERSCHIJNSEL VAN ATOMISCHE UITZETTING WAARNEMEN!
WORDT DE BOOT NU WEER NET ZO GROOT ALS HIJ WAS?
O JA, BESLIST! ALS EEN LUCHTBALLON WORDT INGEDRUKT KRIJGT HIJ Z'N OUDE VORM WEER TERUG EN DAT DOEN ATOMEN OOK!
(SLIK!) MAAR DAT WETEN DEZE ATOMEN VAST NIET, WANT DE BOOT WORDT VEEL GROTER DAN HIJ EERST WAS!
HELP! DE ELEKTRONEN SLAAN OP HOL!
DAT GEEFT TOCH NIET? HET IS GEWELDIG! STRAKS HEB IK NOG EEN ECHTE KRUISER IN MIJN BEZIT!
WEES VOORZICHTIG, DONALD, WANT ZOIETS IS NOG NOOIT EERDER GEBEURD!
IK HAD NOOIT MET DIE ATOMEN MOETEN KNOEIEN! NU MOET IK GAUW EEN ANTIGROEIMIDDEL UITVINDEN VOOR ER ONGELUKKEN GEBEUREN!
HIJ KAN MIJ NIET GROOT GENOEG WORDEN!

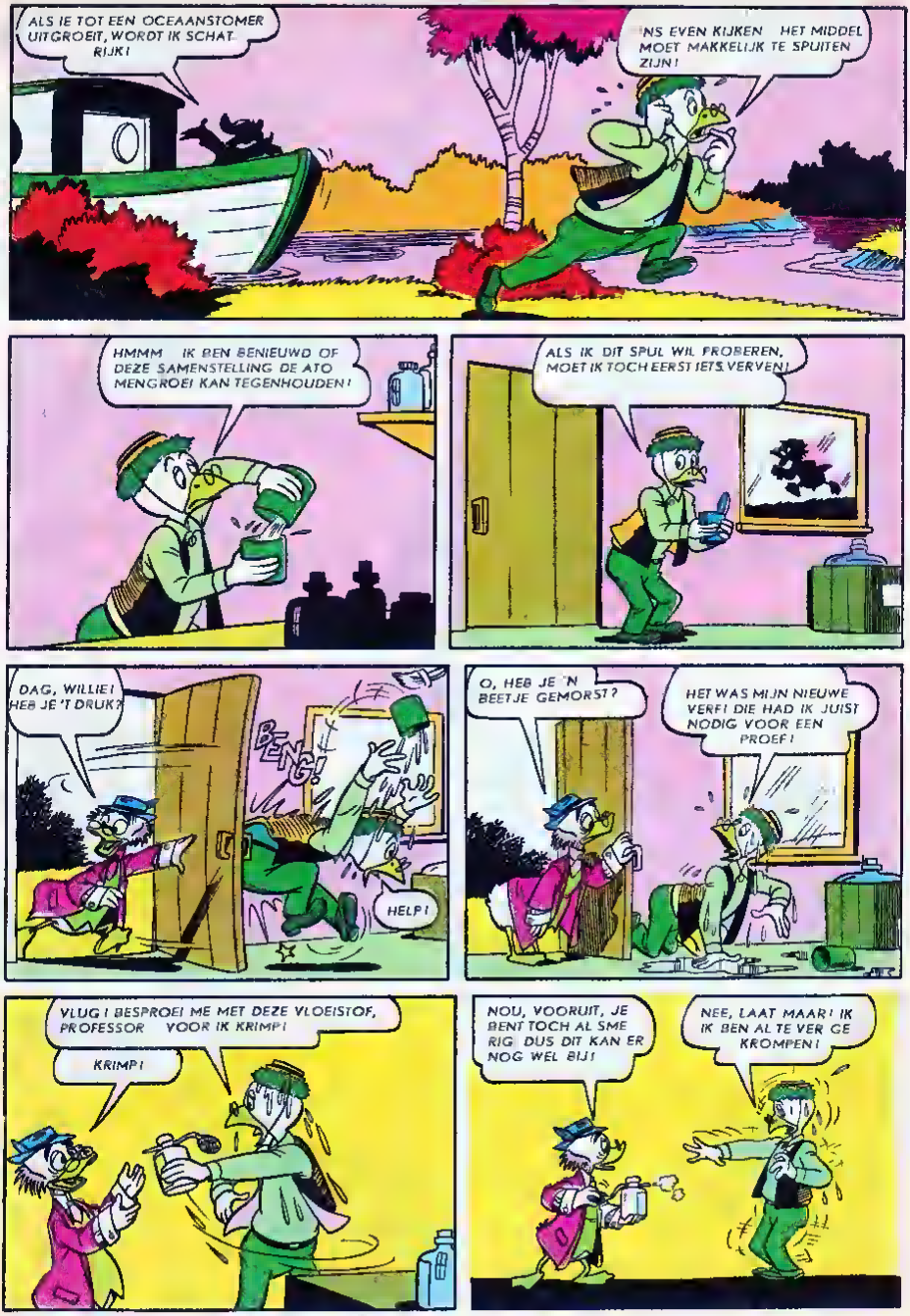
ALS IE TOT EEN OCEAANSTOMER UITGROEIT, WORDT IK SCHAT RIJK!
'NS EVEN KIJKEN HET MIDDEL MOET MAKKELIJK TE SPUITEN ZIJN!
HMMM IK BEN BENIEUWD OF DEZE SAMENSTELLING DE ATO MENGROEI KAN TEGENHOUDEN!
ALS IK DIT SPUL WIL PROBEREN, MOET IK TOCH EERST IETS VERVEN!
DAG, WILLIE! HEB JE 'T DRUK?
BENG!
HELP!
O, HEB JE 'N BEETJE GEMORST?
HET WAS MIJN NIEUWE VERF! DIE HAD IK JUIST NODIG VOOR EEN PROEF!
VLUG! BESPROEI ME MET DEZE VLOEISTOF, PROFESSOR VOOR IK KRIMP!
KRIMP!
NOU, VOORUIT, JE BENT TOCH AL SME RIG DUS DIT KAN ER NOG WEL BIJ!
NEE, LAAT MAAR! IK IK BEN AL TE VER GE KROMPEN!

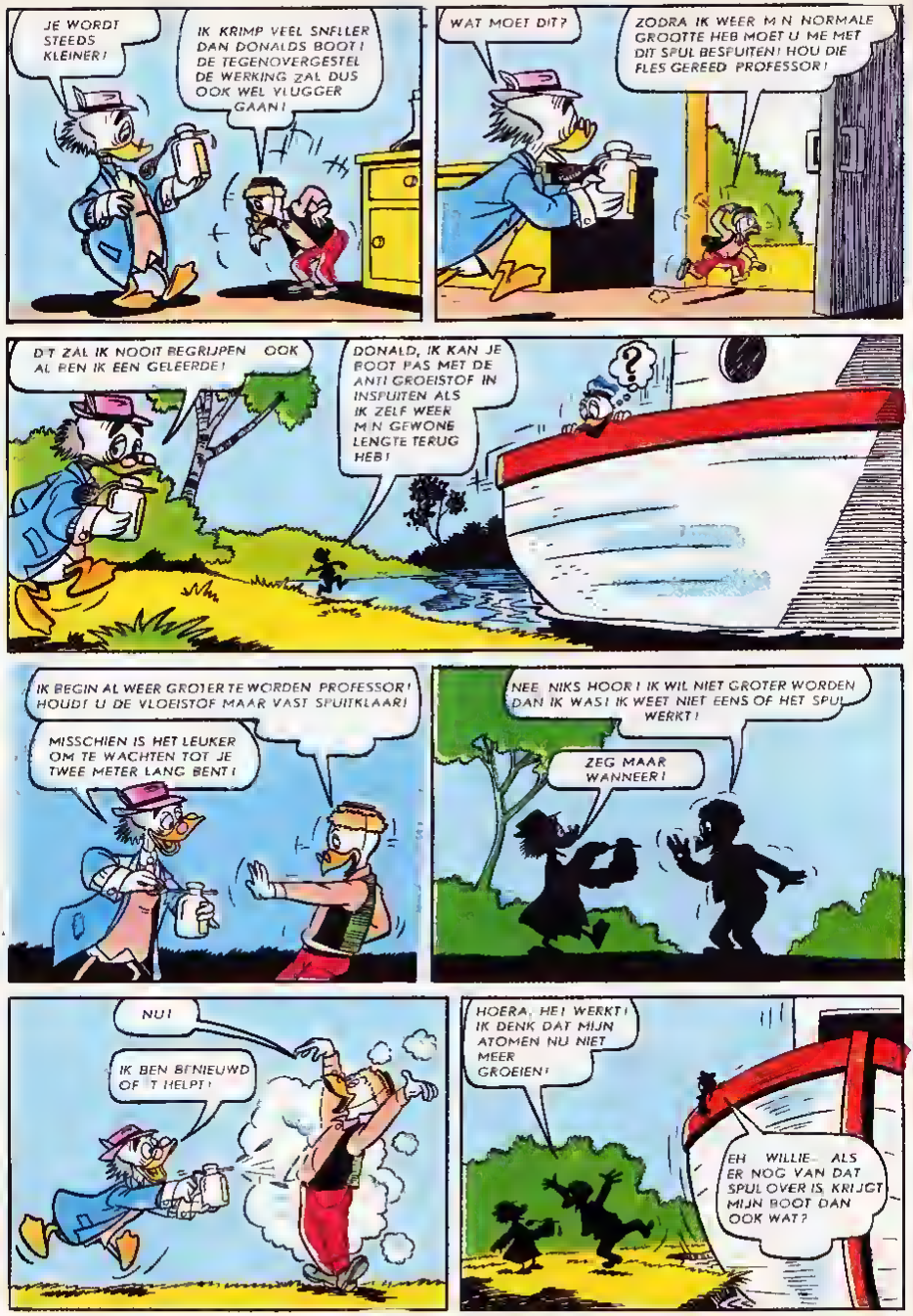
JE WORDT STEEDS KLEINER!
IK KRIMP VEEL SNELLER DAN DONALDS BOOT! DE TEGENOVERGESTELDE WERKING ZAL DUS OOK WEL VLUGGER GAAN!
WAT MOET DIT?
ZODRA IK WEER M'N NORMALE GROOTTE HEB MOET U ME MET DIT SPUL BESPUITEN! HOU DIE FLES GEREED PROFESSOR!
DIT ZAL IK NOOIT BEGRIJPEN OOK AL BEN IK EEN GELEERDE!
DONALD, IK KAN JE BOOT PAS MET DE ANTI GROEISTOF IN INSPUITEN ALS IK ZELF WEER M'N GEWONE LENGTE TERUG HEB!
?
IK BEGIN AL WEER GROTER TE WORDEN PROFESSOR! HOUDT U DE VLOEISTOF MAAR VAST SPUITKLAAR!
MISSCHIEN IS HET LEUKER OM TE WACHTEN TOT JE TWEE METER LANG BENT!
NEE, NIKS HOOR! IK WIL NIET GROTER WORDEN DAN IK WAS! IK WEET NIET EENS OF HET SPUL WERKT!
ZEG MAAR WANNEER!
NU!
IK BEN BENIEUWD OF 'T HELPT!
HOERA, HE! WERKT! IK DENK DAT MIJN ATOMEN NU NIET MEER GROEIEN!
EH WILLIE, ALS ER NOG VAN DAT SPUL OVER IS, KRIJGT MIJN BOOT DAN OOK WAT?

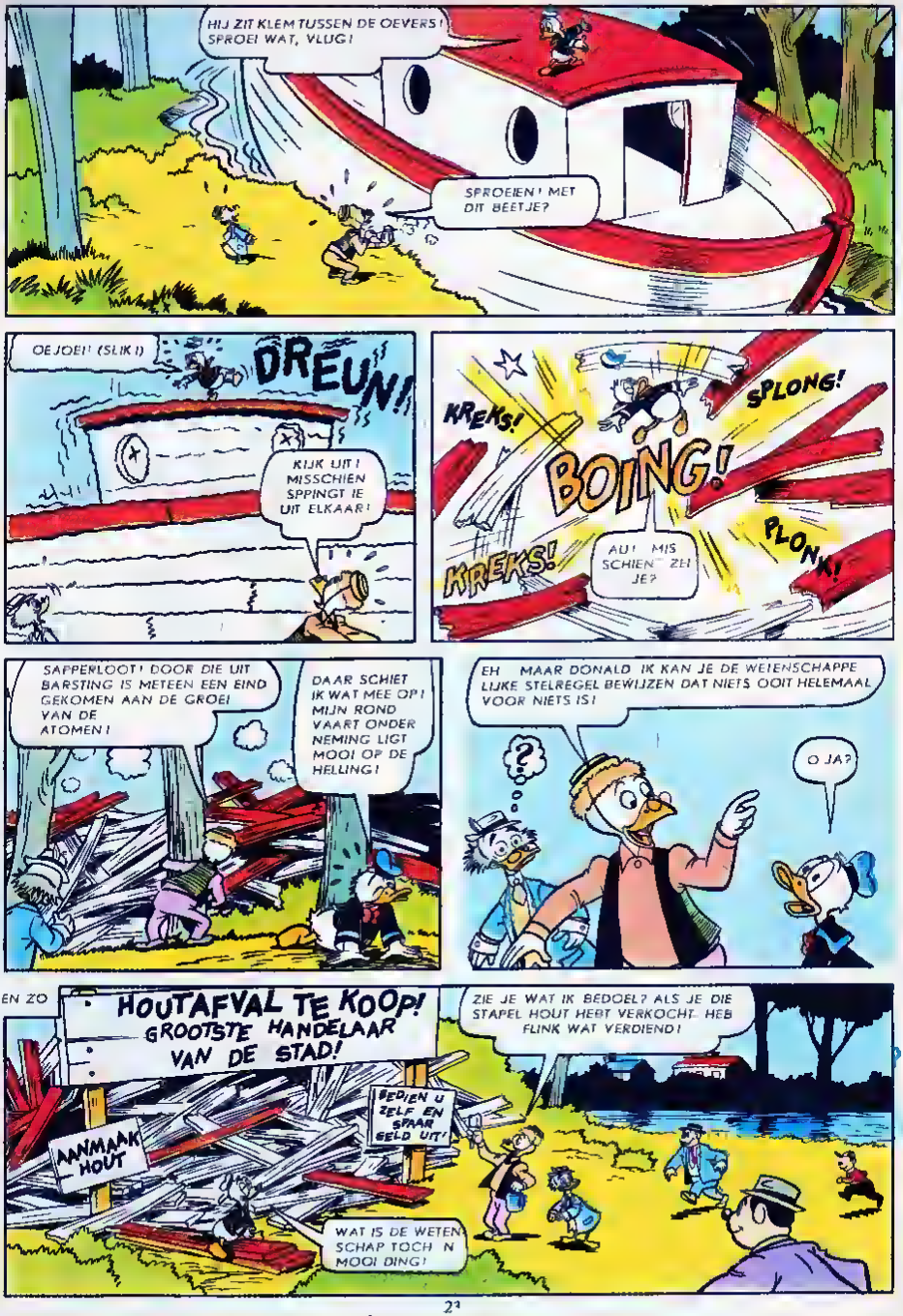
HIJ ZIT KLEM TUSSEN DE OEVERS! SPROEI WAT, VLUG!
SPROEIEN! MET DIT BEETJE?
OEJOE!! (SLIK!)
DREUN!
KIJK UIT! MISSCHIEN SPPINGT IE UIT ELKAAR!
KREKS!
BOING!
SPLONG!
KREKS!
AU! MIS SCHIEN ZEI JE?
PLONK!
SAPPERLOOT! DOOR DIE UIT BARSTING IS METEEN EEN EIND GEKOMEN AAN DE GROEI VAN DE ATOMEN!
DAAR SCHIET IK WAT MEE OP! MIJN RONDVAART ONDERNEMING LIGT MOOI OP DE HELLING!
EH MAAR DONALD IK KAN JE DE WETENSCHAPPELIJKE STELREGEL BEWIJZEN DAT NIETS OOIT HELEMAAL VOOR NIETS IS!
?
O JA?
EN ZO
HOUTAFVAL TE KOOP! GROOTSTE HANDELAAR VAN DE STAD!
AANMAAK HOUT
BEDIEN U ZELF EN SPAAR GELD UIT!
ZIE JE WAT IK BEDOEL? ALS JE DIE STAPEL HOUT HEBT VERKOCHT, HEB JE FLINK WAT VERDIEND!
WAT IS DE WETENSCHAP TOCH N MOOI DING!

4. EEN LAST EN EEN LIST

WAT een last heb ik ook altijd van jullie!" De achttienjarige Aletta de By keek boos naar haar broer Marijn en haar zusje Oeba. Het donkere haar plakte vochtig om haar bezweet gezicht. Ze zag nog bleker dan anders, zo hard had ze gewerkt om de schade van de orkaan in hun huis op te ruimen.

„Altijd maar last," mompelde ze tussen haar opeengeklemde tanden door. „Eerst die orkaan..."

„... o ja, dat was onze schuld ook!" riep Oeba verontwaardigd.

„Dat half Curaçao eraan gegaan is, dat vader en moeder dood zijn, is zeker ook onze schuld?" Woedend bad Marijn het eruit gegooid.

„Oeh nee, laat me maar," zei Aletta afgemat. „Ik weet ook niet meer wat ik zeg. Alles is ineens zo anders geworden. Alleen die verschrikkelijke bitte is hetzelfde gebleven. En nu hebben ze Knikkertje ook nog in de gevangenenverblijven gestopt."

„Alleen omdat ze op een kinkhoorn geblazen heeft en een paar van die stomme lui dachten, dat ze daardoor de luchtgeesten weer zou oproepen, of een nieuwe orkaan," legde Oeba voor de zoveelste maal uit.

Want van Knikkertje, die even oud was als zij, en die al sinds haar geboorte als slavinnetje bij hen in huis woonde, moesten ze niets kwaads zeggen.

„Doe je nu wat ik je gevraagd heb?" vroeg Marijn. „Voor Knikkertjes vrijlating naar de fiscaal Dabeing gaan? Hij is onze rechter en hij wordt jouw schoonvader wanneer je met zijn zoon Jan Frederik getrouwd bent."

Maar Aletta hief afwerend haar handen op. „Nee, dat niet, Marijn! Vader Dabeing is zo streng. Ik weet nooit wat ik tegen hem zeggen moet."

Ineens leek Aletta niet meer op de strenge oudere zuster, die hen altijd op de vingers tikte en altijd zo stil was. Ineens was ze net zoals zij: alleen en bang, nu haar vader en moeder er nooit meer zouden zijn om voor hen op te komen. Alleen in een kleine nederzetting, ver van het moederland, tussen mensen die slechts door hun hardheid bestand waren tegen het leven in die dagen — in 1681. Een leven vol gevaren van ziektes, piraten en onverwachte vijanden in de kleine haven.

Marijn kuchte verlegen. „Denk eens aan Knikkertje. Misschien verkopen ze haar wel!"

„Dat kan niet!" riep Oeba verschrikt. „Waarom niet?" Aletta liep naar het venster van hun Fortwoning. Moest ze het aan haar broer en zusje vertellen? Maar die waren geen kinderen meer na alles wat ze hadden meegemaakt.

„Luister!" zei ze kortaf terwijl ze zich omdraaide. „Veel geld hadden vader en moeder niet. We bezitten alleen wat er hier in huis staat. Daarom is er besloten, dat ik zo snel mogelijk met Jan Frederik Dabeing zal trouwen."

„En wij dan?" vroeg Oeba verbaasd.

„Jullie gaan mee."

„Mee? Waar naar toe?" vroeg Marijn achterdochtig. — „Jan Frederik krijgt een plaats als heelmeester op de slavenplantage op Sint Joris, aan de noordkust. Daar gaan we wonen en jullie gaan mee." Aletta durfde de twee anderen niet aan te kijken. „Op Sint Joris? Waar ze al die slaven bebben, die hier in de haven worden aangevoerd en zo ziek zijn van hun tocht uit Afrika, dat ze eerst beter moeten worden voor ze worden doorverkocht?" vroeg Marijn.

Aletta knikte. „Het is mool werk voor Jan Frederik, en jij zou iets van hem kunnen leren. Je moet iets doen."

Marijn zei alleen maar: „Hmm!"

„Maar Sint Joris is het einde van de wereld!" riep Oeba.

Aletta draaide zich weer om. Ze hoefden niet te zien, dat ze hulde. Als ze zelf aan Sint Joris dacht, werd ze misselijk. Geen stad meer, geen haven met zijn vrolijke zeilschepen en mensen uit andere landen, die nieuws meebrachten. Alleen maar slavenverblijven, en altijd hard werken.

„Huil je, Aletta? Toe nou!" Oeba sloeg haar armen om haar zusje heen, en Marijn kuchte verlegen. Met huilen schoot geen mens iets op. Ze moesten iets doen. Maar wat?

„Knikkertje!" Weer snikte Aletta het uit. „Misschien kunnen we haar niet eens houden."

MARIJN BIJ DE LORREDRAIERS

„Dan moet er heel wat gebeuren!" zei Marijn strijdlustig. Hij liep naar de trap.

„Wat ga je doen?" vroeg Aletta ongerust.

„Naar de oude meneer Dabeing. Laat mij maar begaan," riep Marijn.

Maar toen hij na een uur terugkwam, liep hij met gebogen hoofd de trap weer op.

Oeba en Aletta, die druk bezig waren geweest om de laatste meubels, vermeld door de orkaan, op te knappen, hielden op met hun werk.

„Dat was dat!" zei Marijn mat, hij ging op een laag bankje zitten en veegde het zweet van zijn voorhoofd weg. Die gloeiende, stinkende

geschreven door MIEP DIEKMANN

met illustraties van HANS KRESSE

stad, met zijn brandlucht en afvalstank!
„Wat [illegible] eh zei hij?" begon Oeba.
Marijn schudde zijn hoofd. Aletta zou alleen nog maar banger worden voor haar aanstaande schoonvader, als hij vertelde wat die allemaal gezegd had. „Jongeman," had die gezegd, „het wordt tijd dat jullie aan de ernstige zaken des levens gaan denken. Jullie kattekwaad is in onze hele Willemstad bekend. Nu moeten jullie daarvoor de tol betalen. En dat jullie negerin, die jij Knikkertje noemt, gevangen zit, is jullie en haar schuld. Mensen moeten hun hersens gebruiken en geen domme dingen doen in tijden van nood. Maar als je zuster, een hoogstaand meisje en anders dan jullie, getrouwd zal zijn met mijn voortreffelijke zoon de heelmeester, dan zal alles anders worden. Dan zullen wij flinke mensen uit jullie maken. Wees dankbaar voor die kans die wij jullie bieden."
Marijn had zijn ogen neergeslagen tijdens die preek, want anders had de fiscaal kunnen merken, hoe hij over hem dacht. Zijn voortreffelijke zoon! Welja!
Marijn had zich beheerst en gevraagd: „Komt Knikkertje dan niet meer vrij?"
„Wachten en geduld hebben," was het antwoord geweest.
Toen had Marijn een goede inval gekregen. „U weet toch, dat Aletta niet zo sterk is. Ze verdraagt de hitte niet. Ze beeft de hulp van Knikkertje hard nodig, vooral nu ze spoedig gaat trouwen met uw zoon. En wanneer ze op Sint Joris woont, kan ze Knikkertje helemaal niet missen voor het werk."
Daarop had de fiscaal wat gekucht en Marijn beduid, dat hij de kamer uit moest.
En dat was alles geweest.
„Laten we gaan eten. Morgen zien we wel," stelde Marijn moe voor. Er was nog één kans, maar niet eerder dan morgen.
Ze aten de eenvoudige maaltijd van bonen en ranzig spek, die Aletta had klaargemaakt. En zoals altijd had Marijn niet genoeg en at Oeba met lange tanden. Wanneer zouden er weer nieuwe voorraden uit Holland komen? Of zouden die weer door vreemde kapers worden ingepikt, zoals het de laatste keer was gegaan?
Voor ze in haar hangmat kroop, vroeg Oeba aan Aletta: „Beloof je dat je Knikkertje nooit zult verkopen? Vader en moeder hadden haar beloofd, dat ze vrij zou zijn als ze groot was en net zoveel geleerd had als wij. Die belofte moeten wij houden".
Maar Aletta gaf geen antwoord. Als je niets beloofde, dan kon je ook je woord niet breken.

MARIJN BIJ DE LORREDRAAIERS

DE volgende morgen was Marijn al vroeg op zijn post aan de wallekant van De Punt. Daar lagen niet alleen de grote zeilschepen, maar daar voeren ook de schouwkens af en aan, die water haalden voor de Forten en de Willemstad bij de putten van de waterplantages aan Het Meer van Sint Ana.

Hoewel het vroeg was, waren de eerste slaven met de ezels al aanwezig. Zij wachtten op de eerste waterpont, die van Wasput zou komen. Dan zouden ze snel hun alefaten — tonnetjes — met water van de pont vullen, over de ruggen van hun ezels hangen, en terugrijden naar de huizen van hun meesters.

Spiedend liep Marijn tussen de slaven door. Ineens zag hij de man die hij zocht: Goliath, een geweldige slaaf, die eigendom was van de Loffelijke West-Indische Compagnie, en die in het Fort dienst deed. Marijn aarzelde. Kon hij Goliath vertrouwen? Want soms waren de slaven die lang op één plaats werkten, er op uit om een wit voetje bij hun meester te halen. Soms ook minachtten ze de andere slaven, omdat die uit een andere stam in Afrika afkomstig waren. En daarom zouden ze zelfs hun lotgenoten verraden.

Maar Marijn had geen keus, hij moest het wagen, want het was zijn enige en laatste kans. En had Knikkertje hem niet eens verteld dat Goliath en haar overleden moeder uit dezelfde Afrikaanse stam afkomstig waren. Onverschillig slenterde hij naar Goliath.

„Morgen, jongeheer Marijn," groette Goliath. „Vandaag weer werken voor u op de schouwkens?"

„Wat moet ik anders?" antwoordde Marijn. „We moeten allemaal werken na de ramp. En water heeft iedereen hard nodig. Ja, bent hier met aardig wat ezels."

Goliath knikte. „Voor 't directeurshuis," zomde hij op, „voor de commandanten en voor de gevangenenverblijven." Marijn spitste zijn oren. Had Goliath echt de nadruk op het laatste woord gelegd, of had hij zich dat maar verbeeld? „Ik heb nog meer nodig," ging Goliath verder. „Ik zal vandaag vaak terug moeten komen. Ik hoop dat u er steeds zult zijn, als ik terugkom."

„Zeg Goliath, ik moet toch nog wachten tot mijn schouwken er is. Als ik nu eens met een paar lege ezels terugrij en ik laad nog meer alafaten voor je op bij de gevangenis. Dan kun jij hier blijven oppassen." Gespannen wachtte hij af. Goliath had het wal niet voor 't zeggen, maar als hij het goed vond, dan had Marijn nog een kans.

Goliath verspilde er geen onnodige woordan aan, laadde twee ezels af en gaf de teugels aan Marijn.

„Haal die vier alefaten, jongeheer Marijn, die aan het begin van de binnenplaats bij 't bastion De Halve Maan staan. Maar geen andere. Vergis u alstublieft niet."

Gelukkig was Tijmen, de gevreesde gevangenbewaarder, die Knikkertje had opgesloten, er niet, toen Marijn bij de gevangenenverblijven kwam. Die had eens argwaan kunnen krijgen! „Ik doe het zelf wel!" zei Marijn tegen de man die hem binnenliet.

Toen hij alleen was, sloop hij op zijn tenen langs de lage, sombere hokken die aan de plaats lagen.

„Knikkertje!" riep hij zachtjes en hij floot het deuntje dat hun herkenningsmelodie was.

Maar er kwam geen antwoord, geen enkel teken van leven. Alleen een hoge schreeuw zo nu en dan, een onduidelijke stem. Zuchtend begon Marijn aan zijn werk. En dat viel nog niet mee ook. Maar Goliath was ook zo'n krachtpatser! Toch zou Marijn zich niet laten kennen.

Toen hij klaar was met het opladen van de zware alefaten, keek hij nog één keer rond. Geen Knikkertje! Zou Goliath weten waar ze zat? Zou hij het durven vragen? Maar slaven liepen liever geen risico. Ze konden niet van het eiland af vluchten, en hun straffen waren vreselijk. Kwaad reed Marijn met de twee ezels de gevangenenplaats uit. Alles leek ook mis te gaan sinds vader en moeder er niet meer waren. Hij keek wel een papkind, dat nog niets kon!

Buiten de poort van het Waterfort leidde hij de ezels naar de wallekant. Dat ene vat gleed telkens weg. Nou ja, hij was ook geen Goliath, die met die gevaartes overweg kon.

„Als de jongeheer Marijn mij even met die vaten wil helpen," vroeg Goliath zachtjes. Samen schoven ze de vaten van de ezelsruggen. Toen ze stevig op de kade stonden, en Goliath ze stuk voor stuk beklopt had, ging een van de dekseis een stukje omhoog. „Eh... dat beweegt," zei Marijn verbaasd.

Goliath legde een vinger op zijn mond, boog zich toen voorover, draaide het alefat op zijn kant en... „...ik stik bijna," zei Knikkertje met een doffe stem.

„Knik..." had Marijn willen roepen, maar meteen hield hij zijn mond.

„Hoe wisten jullie dat dat mijn plan was, om Knikkertje in een vat uit de gevangenenverblijven te smokkelen?" vroeg hij, toen Knikkertje veilig verborgen tussen zes vaten op de grond van de kade zat.

„Jouw plan?" fluisterde Knikkertje verbaasd. „Het plan van Goliath. We wisten alleen niet, hoe we het jou moesten laten weten dat je hier moest zijn. Maar nu is alles in orde." Maar daar dacht Marijn het zijne van. Als het uitkwam wat Goliath gedaan had?

Hij tikte de grote slaaf op diens arm en zei zachtjes: „Als ze het merken, dan heb ik het gedaan. Denk erom! Mij zullen ze niets doen, want mijn zusje trouwt met de zoon van de fiscaal, en die is onze rechter. Maar jou..." Hij zweeg, want hij had de angst in Goliaths ogen gezien. „Mee!" zei hij zachtjes tegen Knikkertje.

Zo druk was het op de wallekant, dat niemand op het tweetal lette. „Als ze je zien, denken ze dat je vrijgelaten bent," fluisterde Marijn. „Loop dus maar gewoon." Maar zijn hart klopte of het zou barsten.

„En Tijmen?" vroeg Knikkertje onzeker.

„We zeggen gewoon, dat de fiscaal Dabeing een verklaring heeft gegeven, dat je eruit moest. En dat durft hij toch niet te gaan vragen of dat zo is. Daar is de fiscaal veel te hoog voor."

Knikkertje zuchtte eens diep. „Gelukkig, nu is alles weer in orde," zei ze.

„Gelukkig?" vroeg Marijn spottend. „Dan weet je het nog niet! Nu gaat het pas beginnen. We moeten met Aletta en haar man naar Sint Joris. Maar ik vertik het. Let op mijn woorden!"

Wordt vervolgd

dijes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

TIENDUIZENDEN Nederlanders gaan in de zomer naar de Franse Rivière op zoek naar de verwarmende zonnestralen, de hemelsblauwe zee en de wuivende palmen. Dit is weleens anders geweest Tot in de jaren dertig dacht niemand aan de Rivièra in de zomer. „Het" seizoen voor deze streek was toen de winter en het vroege voorjaar en het waren bijna uitsluitend steenrijke toeristen die deze Azurenkust in die tijd met een vakantiebezoek gingen vereren De Franse Rivière als winterparadijs is een ontdekking van de Engelsman Broughem Hij ontvluchtte 's winters Londen vanwege de kou en de mist en trok naar het zuiden In 1834 sloeg hij voor 't eerst zijn tenten op in Cannes, toen nog een onbeduidend kustplaatsje Het beviel hem er zo uitstekend, dat hij er iedere winter terugkwam, en vele landgenoten — later ook mensen uit andere landen — volgden zijn voorbeeld. Nog altijd kun je in Cannes een standbeeld vinden ter nagedachtenis van deze eerste vakantiegang- We hebben ons ditmaal ook onder de stroom van toeristen naar het zuiden geschaard, zij het den per postzegel Je ziet hier de stad Monaco bij nacht Daarvoor de promenade, en geheel op de voorgrond 'n in zee uitgebouwd modern zwembad dat naar de vorst van Monaco, waar deze postzegel ook werd uitgegeven, Rainier III la genoemd

BALPEN INDRINGER

De heren op het stadhuis van een Nederlandse stad zagen wel even vreemd op toen er plotseling een keurige meneer bij hen binnenkwam, die even keek wat er al zo op de bureaus lag en daarna weer snel verdween

Men ging de zonderling achterna en pakte hem in zijn kraag toen hij zich in de kamer van de burgemeester, die juist afwezig was, bevond en alles bekeek wat er daar op het bureau lag De politie werd erbij gehaald en toen bleek dat de indringer niets kwaads in de zin had

Hij was eigenaar van een grote balpenfabriek en wilde eens controleren of men op het stadhuis zijn fabrikaat wel gebruikte . . .

HENRIETTA OP TREKTOCHT

Een traktocht maken langs diverse jeugdherbergen is een aantrekkelijk idee voor de komende zomervakantie

Henrietta Gibs in Engeland is er weg van Ze gaat binnenkort een traktocht maken van Londen naar Sicilië en weer terug Voor haar een peuleschilletje, want Henrietta trok al tien keer van Engeland naar de Rivière en terug. En dan steeds van jeugdherberg tot jeugdherberg „Het is goedkoop en het bevalt me goed," zegt Henrietta die, schrik niet, kort geleden tachtig jaar is geworden Da's kras!

BIJ HET KIKKERSLOOTJE

Een rood gemutst kaboutertje
Liep langs een groene sloot,
Daar stond een grote ooievaar,
Heel rustig op één poot

„Wat doe je," vroeg 't kaboutertje,
„Hier aan de waterkant?"
„Wel, ik vang kikkers, beste vrind,
Aha, ik watertand!"

„Eet jij die leuke kikkers op?"
Vroeg 't kleine ventje boos,
„Ja, ja, dat doet die ooievaar!"
Klonk 't jammerend uit het kroos

„Hap," deed de grote ooievaar,
En het water spatte op,
„Mis, slokop," riep 't kaboutertje,
„Nu heb je toch een strop"

De kikkertjes die doken snel,
Ze waren o zo loos,
't Kaboutertje, dat lachte blij,
Maar de ooievaar was boos

Heer Bommel EN HET TEKEN AAN DE WAND

HEER BOMMEL WERD IN ZIJN KASTEEL ACHTER VOLGD DOOR ZWARTE HANDAFDRUKKEN. DIE ONHEIL MET ZICH MEEBRACHTEN. DAAROM WIL HIJ IN EEN HOTEL GAAN LOGEREN, MAAR OOK DIT BLIJKT OP MOEILIJKHEDEN TE STUITEN

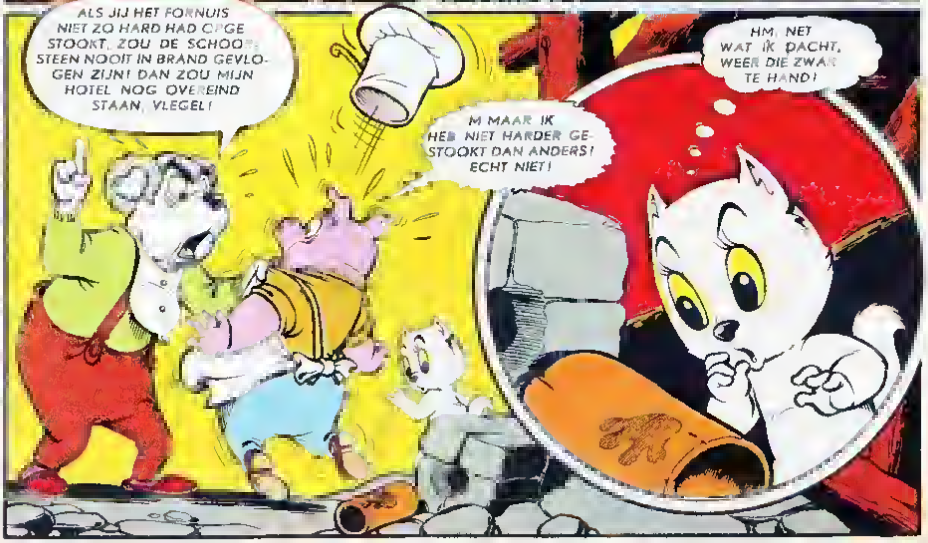

DE KOK KAN ER NIETS AAN DOEN DAT HET HOTEL IN BRAND GEVLOGEN IS! HET KOMT DOOR DIE ZWARTE HAND! KIJK!
WAT IS DAT VOOR EEN FLAUW GRAPJE? JE MOEST JE SCHAMEN OM MIJ VOOR DE GEK TE HOUDEN, VENTJE!
'T IS HEUS GEEN GRAPJE! DIE ZWARTE HAND BRENGT ONGELUK!
BAKERPRAATJES! 'T ZIJN VUILE VINGERS VAN DE SCHOORSTEENVEGER EN DAARMEE BASTA! GA UIT M'N OGEN, VOOR IK ME KWAAD MAAK!
LATEN WE MAAR GAAN, HEER OLLIE. HIJ GELOOFT ME TOCH NIET. ZULLEN WE TERUGGAAN NAAR BOMMELSTEIN?
NEE, JONGE VRIEND. IK GA WEG VAN HIER!
ALS FIJNGEVOELIG HEER HOUD IK HET NIET UIT, IN EEN OMGEVING VOL RARE ZWARTE HANDAFDRUKKEN, TOM POES. DAAROM GA IK NAAR DE ZWARTE BERGEN. DAAR ZAL HET RUSTIGER ZIJN.
MAAR DAT ZAL U NIET HELPEN, HEER OLLIE! DIE ZWARTE HAND ACHTERVOLGT U IMMERS?
ONZIN, JONGE VRIEND. OP DIE SCHOORSTEEN VAN HET GROENE NIJLPAARD STOND TOCH OOK EEN ZWARTE HAND? EN DAAR IS BRAND UITGEBROKEN ZONDER DAT IK ER WAS. O ZO!
HÈ!!! KIJK DAAR EENS!!
W-WAT IS ER?

MOET JE DAT NOG VRAGEN? KIJK DAN, EEN ZWARTE HAND! MET DE DADER ERBIJ! OP HETERDAAD BETRAPT!
WAT KRIJGEN WE NOU?!
WACHT!!
HOU JE MAAR NIET VAN DE DOMME! JE MISLEIDT ME NIET! JIJ WILT 'N HEER DOOR DE ZWARTE HAND...
?!
...TE GRONDE RICHTEN!
U VERGIST ZICH, HEER OLLIE! HIJ IS ONSCHULDIG!
★XQ!!k!
VERGIS IK MIJ? EN DEZE ZWARTE HAND DAN? IS DIT SOMS NIET DAT AKELIGE TEKEN DAT MIJ ZOVEEL TEGENSLAG HEEFT BEZORGD?
PRLMPF!!
NEE! DIT IS 'N EERLIJKE HANDWIJZER EN ANDERS NIKS! EN DIT IS EEN EERLIJKE KWAST MET VERF! VOEL JE WEL?
D-DIT IS 'N MISVERSTAND! IK KAN ALLES UITLEGGEN!
LEG 'T MAAR NIET UIT, HEER OLLIE. DAAR KOMT ALLEEN MAAR NARIGHEID VAN. KOM, U WOU TOCH NAAR DE BERGEN?
MAAK DAT JE WEGKOMT, VOORDAT IK JE HELEMAAL ZWART VERF!

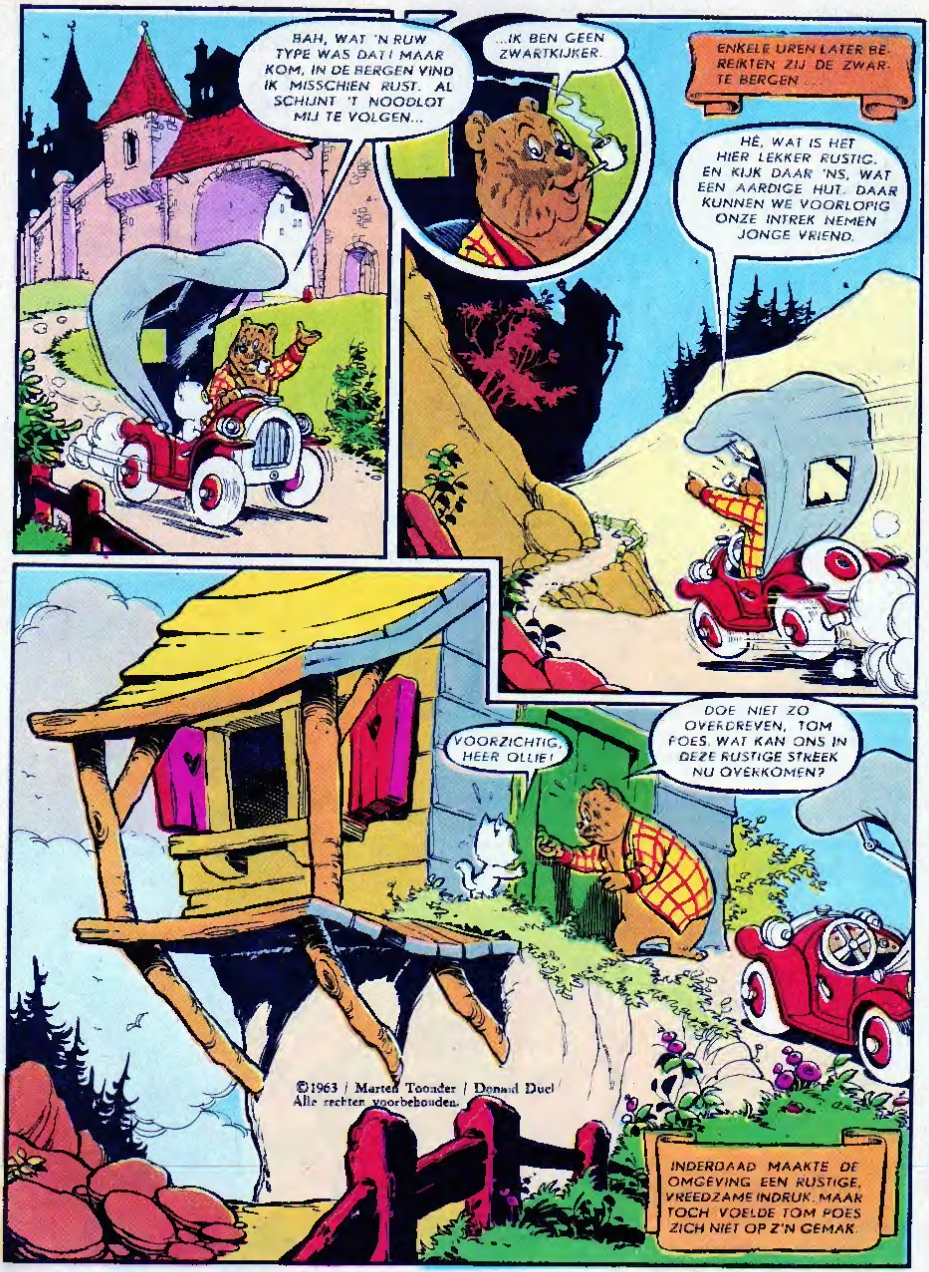

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24 Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1963 Walt Disney Productions.

De schilderijen van Tom Poes

Er hangen er twaalf. Tom Poes houdt ervan om er voor het slapen gaan nog eens goed naar te kijken. Mooie kleuren, vindt hij en leuk om zo'n serie bekende figuren aan de muur te hebben. Ollie B. Bommel is er bij en Wammes Waggel, Joost natuurlijk en Tom Poes zelf ook, Joris Goedbloed en Jolliepop, Burgemeester Dickerdack en Bullebas, Okki, Kappie, de Maat en Panda. Zou jij het ook leuk vinden om die twaalf portretjes boven je bed te hebben hangen? Dat kan! Want alle deksels van Duyvis potten (er zit mayonaise in of fritessaus) zijn nu van die fleurige schilderijtjes. Als je met je moeder in de winkel bent en als ze zo'n pot Duyvis koopt, dan zie je zelf hoe leuk het is. Dan ga je beslist sparen en ruilen tot je ze alle twaalf kompleet hebt. Onthoud dus goed: er zijn twaalf schilderijtjes, ze zitten gewoon als deksel op potten en de naam is

Duyvis